KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2021/1930

(2021. gada 8. novembris),

ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Krievijas izcelsmes bērza saplākšņa importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]) ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz pamatregulas 5. pantu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2020. gada 14. oktobrī sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Krievijas ("attiecīgā valsts") izcelsmes bērza saplākšņa importu. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu ("paziņojums par procedūras sākšanu").

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad 2020. gada 31. augustā *Woodstock Consortium* ("sūdzības iesniedzējs") iesniedza sūdzību. Sūdzību iesniedza Savienības bērza saplākšņa ražošanas nozare pamatregulas 5. panta 4. punkta nozīmē. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un no tā izrietošu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

1.2. Grozījums paziņojumā par procedūras sākšanu

(3) Paziņojumā par procedūras sākšanu bija netīši izlaista iedaļa par Savienības interešu novērtēšanas procedūru. Lai gan šis izlaidums neietekmēja ieinteresēto personu tiesības iesniegt informāciju par Savienības interesēm, tika uzskatīts par lietderīgu šo izlaidumu labot procesuālas pārredzamības dēļ. Tāpēc 2020. gada 11. decembrī ([2]) tas tika grozīts.

1.3. - Reģistrēšana

(4) Tā kā netika izpildīti pamatregulas 14. panta 5.a punkta nosacījumi, attiecīgā ražojuma imports netika reģistrēts. Par šo neviena persona nesniedza piezīmes.

1.4. Pagaidu pasākumi

(5) Saskaņā ar pamatregulas 19.a pantu Komisija 2021. gada 12. maijā ieinteresētajām personām sniedza kopsavilkumu par ierosinātajiem pagaidu maksājumiem un detalizētu informāciju par to, kā tika aprēķinātas dempinga starpības un starpības, kas ir atbilstošas tam, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Viena persona iesniedza derīgas piezīmes, kas tika ņemtas vērā.

(6) 2021. gada 11. jūnijā Komisija ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/940 ([3]) ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu Krievijas izcelsmes bērza saplākšņa importam.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.
([2]) OV C 428, 11.12.2020., 27. lpp.
([3]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/940 (2021. gada 10. jūnijs), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Krievijas izcelsmes bērza saplākšņa importam (OV L 205, 11.6.2021., 47. lpp.).

(7) Dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laika posmu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2017. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

1.5. **Turpmākā procedūra**

(8) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("pagaidu informācijas izpaušana"), sūdzības iesniedzēji, citi Savienības ražotāji, izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, divi izlasē neiekļauti ražotāji eksportētāji un vairākas citas ieinteresētās personas iesniedza rakstisku informāciju, kurā pauda savus viedokļus par pagaidu konstatējumiem.

(9) Personas, kas to lūdza, saņēma iespēju tikt uzklausītas. Tika uzklausīti trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, divi izlasē neiekļauti ražotāji eksportētāji, izlasē neiekļauts Savienības ražotājs, sūdzības iesniedzēji un septiņpadsmit importētāji un lietotāji.

(10) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Sveza* grupa pieprasīja papildu informācijas izpaušanu, apgalvojot, ka pagaidu informācijas izpaušana nebija pietiekami detalizēta un tai trūkst paskaidrojumu par vairākiem punktiem attiecībā uz dempinga starpības aprēķinu un importa statistiku. Pretēji pieprasījumā minētajiem apgalvojumiem un saskaņā ar 2021. gada 21. jūnija atbildi Komisija uzskatīja, ka pagaidu informācijas izpaušana, tai skaitā iepriekšējas informācijas izpaušana konkrētajam uzņēmumam, sniedza pilnīgu informāciju, kas ļauj uzņēmumam sniegt piezīmes par pagaidu informācijas izpaušanu, kā arī izmantot savas tiesības uz aizstāvību.

(11) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai. Izdarot galīgos konstatējumus, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes un pēc vajadzības pārskatīja savus provizoriskos secinājumus.

(12) Komisija informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plāno noteikt galīgo antidempinga maksājumu Krievijas izcelsmes bērza saplākšņa importam ("galīgās informācijas izpaušana"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par izpausto galīgo informāciju.

(13) Ieinteresēto personu sniegtās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā šajā regulā.

(14) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa atkārtoja savus apgalvojumus, ka tās tiesības uz aizstāvību pagaidu posmā netika ievērotas, jo pagaidu antidempinga maksājuma aprēķinam nebija pietiekama pamatojuma. Komisija uzskatīja, ka uzņēmums varēja pilnībā izmantot savas tiesības uz aizstāvību, pamatojoties uz informāciju, ko tas bija saņēmis pagaidu informācijas izpaušanā kopā ar iepriekšējas informācijas izpaušanu. Jebkurā gadījumā uzņēmumam bija plašas iespējas sniegt piezīmes par iepriekšējās, pagaidu un galīgās informācijas izpaušanu, un visos šajos gadījumos tas iesniedza piezīmes, kas šajā regulā tika pienācīgi izskatītas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

1.5.1. *Pieprasījums atlikt maksājumus*

(15) Pēc galīgās informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas pieprasīja atlikt antidempinga pasākumus saskaņā ar pamatregulas 14. panta 4 punktu, apgalvojot, ka pēc izmeklēšanas perioda beigām notikušas tirgus izmaiņas.

(16) Šajā sakarībā Komisija norādīja, ka tā jau pirms galīgās informācijas izpaušanas 2021. gada 18. augustā pēc savas iniciatīvas Savienības ražošanas nozarei un citām ieinteresētajām personām bija pieprasījusi informāciju par laikposmu pēc IP. Komisija norādīja, ka lēmums par to, vai ir pamats atlikt pasākumus saskaņā ar 14. panta 4. punktu, tiks pieņemts pienācīgā laikā.

1.5.2. *Pieprasījums neiekasēt pagaidu maksājumus*

(17) Pēc galīgās informācijas izpaušanas bērza saplākšņa izmantotāji un importētāji *Emiliana Imballagi*, *No-Nail Boxes* un *Industria Compensati Moglia* lūdza Komisiju piemērot pamatregulas 10. panta 2. punktu un neiekasēt pagaidu maksājumus par kvadrātveida saplākšņa importu tā iemesla dēļ, ka Savienības ražošanas nozarei trūkst jaudas piegādāt kvadrātveida saplāksni. *Industria Compensati Moglia* pieprasījumā bija iekļauti visi bērza saplākšņa veidi, jo Savienības ražošanas nozare vispārēji nespēja apmierināt Savienības patēriņu.

(18) Attiecībā uz iespējamo piegādes trūkumu Komisija, kā noteikts 224. apsvērumā, norādīja, ka Savienības tirgu var pietiekami apgādāt dažādi avoti, tostarp Savienības ražošanas nozare un imports no Krievijas. Tāpēc, ņemot vērā 4.5. iedaļā izklāstītajos secinājumos konstatēto būtisko kaitējumu, ko radījis imports par dempinga cenām no Krievijas, Komisija noteica, ka pagaidu maksājumi ir iekasējami pilnībā, un tāpēc pieprasījums tika noraidīts.

1.6. **Atlase**

(19) Par atlasi netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 12. līdz 23. apsvērums.

1.7. **Atsevišķa pārbaude**

(20) Attiecībā uz atsevišķas pārbaudes pieprasījumiem, kā minēts pagaidu regulas 24. apsvērumā, viens ražotājs eksportētājs atkārtoti norādīja, ka Komisija var veikt atsevišķu pārbaudi vai – kā pēdējo iespēju – noteikt individuālu kaitējuma starpību ([4]). Šādam novērtējumam nepieciešamie resursi būtu ierobežoti: pārbaude attiektos tikai uz eksporta cenām, un analīze nav tāda pati kā dempinga starpības analīze. Šī persona arī apgalvoja, ka Komisijai ir pienākums veikt atsevišķu pārbaudi.

(21) Šajā ziņā Komisija norādīja, ka pamatregulas 17. panta 3. punkts neparedz individuālas kaitējuma starpības aprēķinus, jo tajā ir noteikts, ka "*individuālu dempinga starpību [aprēķina] katram (..) eksportētājam vai ražotājam*" (pievienots izcēlums).

(22) Kā paskaidrots pagaidu regulas 24. apsvērumā, Komisija noteiktajā termiņā saņēma trīs pilnīgas atbildes no uzņēmumiem, kas pieprasīja atsevišķu pārbaudi. Tomēr Komisija secināja, ka, ņemot vērā vairākus jau izlasē iekļautos ražotājus eksportētājus, šo pieprasījumu pārbaude, arī izmeklēšanas galīgajā posmā, būtu pārmērīgi apgrūtinoša un aizkavētu izmeklēšanas pienācīgu pabeigšanu noteiktajā laikā. Tāpēc Komisija nolēma nepiešķirt atsevišķu pārbaudi nevienam no minētajiem uzņēmumiem.

1.8. **Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods**

(23) Par izmeklēšanas periodu ("IP") un attiecīgo periodu netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 28. apsvērums.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. **Apgalvojumi par ražojuma tvērumu**

(24) Kā paskaidrots pagaidu regulas 38. un 39. apsvērumā, Krievijas ražotājs *Segezha* apgalvoja, ka ražojuma tvērums būtu jāpaplašina, ietverot ne tikai bērza saplāksni, bet arī priedes, papeles, okoume un dižskābarža saplāksni. Tika apgalvots, ka starp minēto koku saplāksni un bērza saplāksni pastāv tieša konkurence un tie ir savstarpēji aizstājami. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas tā pati persona atkārtoja savu pieprasījumu un apgalvoja, ka Komisija nav analizējusi pieejamo informāciju, kuru saistībā ar aizstājamības pakāpi iesniegušas valstu apvienības, kas pārstāv citu veidu koku saplākšņa ražotājus.

([4]) Sk. arhīva numuru t21.004885.

(25) Komisija atgādināja, kā jau norādīts pagaidu regulas 201. apsvērumā, ka valstu (Francijas, Itālijas un Spānijas) apvienības, kas pārstāv papeles, priedes un citu veidu koku saplākšņa ražotājus, savā sniegtajā informācijā ir uzsvērušas, ka no citu veidu kokiem izgatavots saplāksnis ir atšķirīgi ražojumi, kurus nevar uzskatīt par vienu ražojumu vai grupēt kā vienu ražojumu.

(26) Tāpat arī Komisija atgādināja savu nostāju un noraidīja apgalvojumu, ņemot vērā, ka priedes, papeles, okoume un dižskābarža saplākšņa fizikālās, tehniskās un ķīmiskās pamatīpašības nav tādas pašas kā bērza saplāksnim. Tas, ka dažiem pielietojumiem ar nenoteiktu aizstājamības spēju var izmantot alternatīvus ražojumus un materiālus, nemaina fizikālo, tehnisko un ķīmisko atšķirību raksturu starp attiecīgo ražojumu un minētajiem ražojumiem.

2.2. **Apgalvojumi par ražojuma izslēgšanu**

(27) Pagaidu posmā viens lietotājs, proti, *Emiliana Imballaggi S.p.A.*, un divi Krievijas ražotāji eksportētāji – *Sveza* grupa un *Vlas Truda* – pieprasīja no izmeklēšanas izslēgt kvadrātveida bērza saplāksni, kura garums un platums ir piecas pēdas (1 525 × 1 525 mm). Komisija noraidīja izslēgšanas pieprasījumus, kā paskaidrots pagaidu regulas 37. apsvērumā.

(28) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas tika saņemtas papildu piezīmes par lēmumu, ar kuru noraida izslēgšanas pieprasījumu. Konkrētāk, tika apgalvots, ka: i) atšķirīga forma jau ir fizikālo un tehnisko pamatīpašību atšķirība, ii) kvadrātveida saplāksnis un taisnstūrveida saplāksnis nav savstarpēji aizstājami, jo kvadrātveida saplāksni nevar izmantot lietojumos, kuros ir vajadzīga taisnstūrveida forma, un kvadrātveida formu nevar pārstrādāt taisnstūrveida formā, un iii) Savienības ražotāji neražo kvadrātveida saplāksni. Pēc galīgās informācijas izpaušanas vairākas personas atkārtoja šos argumentus. Bērza saplākšņa lietotāji *Emiliana Imballagi* un *No-Nail Boxes* arī apgalvoja, ka Savienības intereses ir pamats izslēgšanai, bez kuras netiktu garantēta lietotāju uzņēmumu (piemēram, saliekamo koka kastu un redeļkastu ražotāju) dzīvotspēja.

(29) Komisija apstiprināja savu lēmumu, ka kvadrātveida saplāksni nevar izslēgt no ražojumu tvēruma, jo tam ir tādas pašas fizikālās, tehniskās un ķīmiskās pamatīpašības kā taisnstūrveida saplāksnim, lai arī ir atšķirīgi izmēri un forma. Attiecībā uz izmantošanu, lai gan dažiem specifiskiem lietojumiem nav tūlītējas savstarpējās aizstājamības, ir daudz citu lietojumu, kuros kvadrātveida un taisnstūrveida saplāksnis tiek vēl vairāk sagriezts un tādējādi tiek mainīta sākotnējā forma, šādi nodrošinot zināmu aizstājamību, kad kvadrātveida forma rada konkurences spiedienu uz taisnstūrveida bērza saplāksni. Visbeidzot, izmeklēšanā tika apstiprināts, ka Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod kvadrātveida saplāksni, lai gan relatīvi nelielos apjomos un nevis kā preci, bet drīzāk kā nišas ražojumu pēc konkrētiem pasūtījumiem. Ņemot vērā šos konstatējumus, Komisija secināja, ka apgalvojums par to, ka izslēgšana būtu Savienības interesēs, nav pamatots. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

2.3. **Secinājums**

(30) Par ražojuma tvērumu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 32. un 33. apsvērumā.

3. **DEMPINGS**

(31) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Komisija saņēma no trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem un sūdzības iesniedzēja rakstiskas piezīmes attiecībā uz pagaidu konstatējumiem par dempingu.

3.1. **Normālā vērtība**

(32) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 44. līdz 57. apsvērumā. Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus provizoriskos secinājumus.

3.2. **Eksporta cena**

(33) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 58. un 60. apsvērumā. Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus provizoriskos secinājumus.

3.3. **Salīdzinājums**

(34) Sīkāka informācija par normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu ir izklāstīta pagaidu regulas 61. līdz 71. apsvērumā.

(35) Ražotājs eksportētājs *UPG* atkārtoja savu apgalvojumu, ka eksporta cena būtu jākoriģē uz augšu, lai atspoguļotu summas, kas atmaksātas saskaņā ar shēmu, kura aprakstīta pagaidu regulas 63. apsvērumā.

(36) Komisija secināja, ka, tā kā šī persona nav iesniegusi jaunus pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu un mainītu Komisijas novērtējumu, tika apstiprināti pagaidu regulas 64. apsvērumā izklāstītie pagaidu konstatējumi un apgalvojums tika noraidīts.

(37) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs atkārtoti apgalvoja, ka saskaņā ar shēmu atmaksātās transporta izmaksas bija jāņem vērā, koriģējot eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunktu.

(38) Komisija uzskatīja, ka tā ir izpildījusi pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunkta noteikumus, jo tā cita starpā atskaitīja tieši saistītās transporta izmaksas, kas radušās, piegādājot attiecīgo ražojumu pirmajam neatkarīgajam klientam. Pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunkts neattiecas uz to, vai šīs izmaksas vēlāk tika atmaksātas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(39) Ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunkts neliedz Komisijai ņemt vērā eksporta subsīdijas. Ražotājs eksportētājs atkārtoja, ka subsīdijas ietekmēja cenu noteikšanas lēmumus un pārdošanas rentabilitāti eksporta tirgos. Tāpēc Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.

(40) Komisija norādīja, ka ieinteresētā persona nav iesniegusi jaunus pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu. Jebkurā gadījumā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu Komisija vēlreiz rūpīgi izskatīja lietas materiālus un neatrada pierādījumus, kas liecinātu, ka ražotāja eksportētāja klienti pastāvīgi maksātu atšķirīgas cenas iekšzemes tirgū sakarā ar Krievijas Federācijas valdības starp pārdošanu vietējā tirgū un eksportam iespējami atšķirīgo transporta izmaksu atmaksāšanu.

(41) Turklāt Komisija neskatīja jautājumu par subsīdijām kā tādām, bet apsvēra, vai shēma ietekmēja eksporta un iekšzemes cenu salīdzināmību tādā veidā, ka būtu jākoriģē iekšzemes cena. Tāpēc Komisija noraidīja apgalvojumu, ka salīdzināšanas nolūkā būtu jāņem vērā transporta izmaksu atmaksa saistībā ar eksporta cenām.

(42) Turklāt tas pats ražotājs eksportētājs pieņēma, ka Komisija, neizņemot transportēšanas izmaksu atmaksu no antidempinga anketas G tabulas (t. i., peļņas un zaudējumu tabulas), ir piekritusi tā apgalvojumam.

(43) Komisija uzskatīja, ka neatkarīgi no transportēšanas izmaksu atmaksas izņemšanas attiecīgajās tabulās, ko iesniedza *UPG*, apgalvojuma noraidījums bija skaidri izskaidrots gan konkrētajam uzņēmumam izpaustajā informācijā, gan pagaidu regulas 64. apsvērumā. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(44) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija nepareizi koriģējusi antidempinga anketas G tabulu. Uzņēmums atkārtoja, ka transporta izdevumu atmaksa eksporta gadījumā ir jāpiesaista eksporta pārdošanai, jo tā ir atkarīga no transporta izmaksu rašanās, kad ražojumu eksportē.

(45) Kā aprakstīts 43. apsvērumā, G tabulas mērķis ir noteikt katra tirgus segmenta rentabilitāti. Tomēr šajā jautājumā nav tiešas saiknes starp G tabulu un novērtējumu, kas veikts saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta e) un k) apakšpunktu. Kā aprakstīts 38.–41. apsvērumā, Komisija neuzskatīja, ka korekcija ir pamatota. Tāpēc tam, vai subsīdijas ir norādītas G tabulā eksporta pārdošanai, nav nozīmes. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(46) *UPG* arī apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, piesaistot komisijas maksu, kas maksāta saistītajam tirgotājam, faktiskajiem sniegtajiem pakalpojumiem (t. i., saistītais tirgotājs apgalvoja, ka tā uzdevumi attiecās uz visa veida pārdošanu, nevis tikai uz pārdošanu iekšzemes tirgū). Komisijai saskaņā ar komisijas līgumu vajadzēja piesaistīt komisijas maksu tikai pārdošanai iekšzemes tirgū.

(47) Komisija ņēma vērā faktisko situāciju abu saistīto personu starpā. Samaksātā komisijas maksa attiecās uz visiem pārdošanas veidiem. Tā kā persona neiesniedza jaunus pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu, tad pagaidu regulas 65. apsvērumā izklāstītie pagaidu konstatējumi tika apstiprināti.

(48) Visbeidzot, *UPG* apgalvoja, ka tad, ja Komisija saglabātu lēmumu piesaistīt komisijas maksu gan par iekšzemes pārdošanu, gan par eksporta pārdošanu, komisijas maksas piesaistei vajadzētu izmantot arī pārdošanu uz trešām valstīm, ne tikai pārdošanu uz ES. Komisija piekrita šim apgalvojumam un piesaistīja komisijas maksu visai pārdošanai, ieskaitot pārdošanu uz trešām valstīm.

(49) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *UPG* atkārtoja apgalvojumu, ka saistītai personai samaksāto komisijas maksu pārdale sagroza faktus. Turklāt *UPG* apgalvoja, ka Komisija savu apgalvojumu nepamatoja ar pierādījumiem.

(50) Attiecībā uz pierādījumiem Komisija atsaucās uz diviem *UPG* iesniegumiem, kuros tika norādīts, ka ievērojama daļa no ES pārdošanas apjoma (no 75 līdz 95 %) tika sasniegta ar saistītās personas starpniecību, kas tomēr nesaņēma komisijas maksu par šādu pārdošanu, lai gan tai bija tādas pašas pārdošanas funkcijas iekšzemes un ES tirgos ([5]). Turklāt pēc galīgās informācijas izpaušanas *UPG* atkārtoja, ka saņemtās komisijas maksas, kas balstītas uz pārdošanu iekšzemes tirgū, bija pietiekamas, lai kompensētu visas saistītās personas veiktās funkcijas iekšzemes un eksporta tirgos. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka saistītās personas funkcijas aptvēra ne tikai pārdošanu iekšzemes tirgū, bet arī eksporta pārdošanu. Tāpēc samaksātās komisijas maksas tika pareizi pārdalītas starp visiem pārdošanas veidiem. Pamatojoties uz minēto, šis apgalvojums tika noraidīts.

(51) *UPG* apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, sajaucot saistītās personas sniegto pakalpojumu klāstu un saistītajai personai izmaksāto komisijas maksu piemērošanas jomu.

(52) Komisija uzskatīja, ka spēkā esošais komisijas maksas līgums starp *UPG* un ar to saistīto personu neatspoguļoja faktisko situāciju, kā liecina lietas materiālos esošie pierādījumi. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(53) *UPG* apgalvoja, ka Komisija, pārdalot komisijas maksas eksporta pārdošanai, tās uzskaitīja divreiz, ņemot vērā faktiskās komisijas maksas, kas samaksātas nesaistītām personām ES. *UPG* arī apgalvoja, ka komisijas maksas pārdale bija diskriminējoša, jo īpaši ņemot vērā komisijas maksas korekciju, kas veikta cita ražotāja eksportētāja (*Sveza* grupa) eksporta cenai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

(54) Komisija rūpīgi izskatīja šo apgalvojumu un nekonstatēja nekādu diskrimināciju attiecībā uz kādu no abiem ražotājiem eksportētājiem, jo abu uzņēmumu faktiskā situācija būtiski atšķīrās:

(55) ražotājiem eksportētājiem *Sveza* bija komisijas līgumi ar saistīto tirgotāju *Sveza-Les*, kas savukārt maksāja komisijas maksu nesaistītiem ES aģentiem. Kā aprakstīts tālāk 114. un 115. apsvērumā, komisijas maksas, kas samaksātas nesaistītiem ES aģentiem, tika uzskatītas par izdevumiem, kas radušies saistībā ar attiecīgajiem komisijas līgumiem.

([5]) Šie iesniegumi attiecas uz *Zhesharsky* atbildi uz anketas jautājumiem un atbildi uz 2021. gada 18. janvāra vēstuli par trūkumiem. Var atsaukties arī uz attālinātās salīdzinošās pārbaudes ziņojumu.

(56) Attiecībā uz *UPG* – pats *UPG*, nevis saistītais tirgotājs, izrakstīja rēķinus nesaistītajiem ES aģentiem.

(57) Līdz ar to saistītais tirgotājs nevarēja apgalvot, ka komisijas maksas, ko *UPG* maksāja nesaistītajiem ES aģentiem, bija daļa no tā izdevumiem un tādējādi būtu uzskaitītas divreiz. Jebkurā gadījumā ieinteresētā persona nepamatoja savu prasību, un faktiski *UPG* nenosūtīja rēķinus savai saistītajai personai par komisijas maksu, kas samaksāta nesaistītām personām ES. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(58) *UPG* arī iesniedza apgalvojumu par saistītās personas sniegto pakalpojumu klāstu iekšzemes un eksporta tirgos. Konkrētāk, saistītā persona, iespējams, sniedza ierobežotus pakalpojumus *UPG* eksporta pārdošanai, tādējādi komisijas maksas pārdale pārdošanai uz ES bija nepareiza.

(59) Komisija norādīja, ka apgalvojums nav pamatots un to nevar pārbaudīt. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(60) Ražotājs eksportētājs *SPM* apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini noteikusi kredīta izmaksas tā eksporta pārdošanas apjomā, izmantojot Krievijas Centrālās bankas publicēto procentu likmi, nevis rēķina valūtas oficiālo kursu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta g) apakšpunktu ([6]).

(61) Komisija uzskatīja, ka kredīta izmaksas var izteikt rēķina valūtā tikai tad, ja persona var pierādīt, ka šāda valūta ir vajadzīga tās ikdienas darījumdarbībā. Visos pārējos gadījumos kredīta izmaksas būtu jāizsaka tās valsts valūtā, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību.

(62) Persona nesniedza nekādus pierādījumus tam, ka tās aizņēmumi ir EUR vai ka tie rada kredīta izmaksas EUR, un tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(63) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *SPM* atkārtoja savu apgalvojumu, ka kredīta izmaksas būtu jānosaka, pamatojoties uz rēķina valūtas oficiālo kursu, jo *SPM* radās risks rēķina valūtā, nevis RUB. Turklāt *SPM* apgalvoja, ka šī pieeja ir pastāvīga Komisijas prakse.

(64) Komisija norādīja, ka *SPM* nepamatoja ar pierādījumiem savu apgalvojumu par aprakstīto finanšu risku un nesniedza pierādījumus tam, ka piemērotā metodoloģija ir pastāvīga Komisijas prakse. Turklāt Komisija uzskatīja, ka nav tiešas saiknes starp aprakstīto risku un kredīta izmaksu noteikšanu. Kredīta izmaksas ir saistītas ar rēķina apmaksas nosacījumiem un ir nepieciešamas uzņēmumam, lai finansētu izmaksas, kas radušās tāpēc, ka rēķina datums un faktiskā maksājuma datums atšķiras. *SPM* savu ikdienas darbību nefinansēja ar aizdevumiem EUR. Tāpēc nebija pierādījumu tam, ka kredīta izmaksas būtu jānosaka, pamatojoties uz EUR kursu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(65) Tā pati persona apgalvoja, ka Komisijai ir jāpiemēro pieprasītā valūtas konvertācija, jo maiņas kurss EUR/RUB izmeklēšanas periodā ievērojami svārstījās (t. i., +33 %, ņemot vērā dienas maksimālo apjomu izmeklēšanas periodā).

(66) Izmeklēšanas periodā Komisijas veiktā analīze liecina, ka mēneša maiņas kursa EUR/RUB svārstības no 2019. gada jūlija līdz 2020. gada februārim bija diezgan stabilas, robežās no -3 % / +3 % ap vidējo valūtas maiņas kursu attiecīgajā periodā (t. i., 70,7 EUR/RUB) ([7]).

(67) Komisija uzskatīja, ka valūtas maiņas kursa svārstības izmeklēšanas periodā nav būtiskas un ilgstošas. Komisija uzskatīja, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, jo valūtas maiņas kurss nav būtiski vai ilgstoši mainījies. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

([6]) Sk. arhīva numuru t21.004918.

([7]) Valūtas kurss EUR/RUB: 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

(68) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *SPM* atkārtoja savu apgalvojumu par valūtas maiņas kursa svārstībām un par to, ka valūtas maiņas kurss 2020. gada martā svārstījās par 18 %. *SPM* apgalvoja, ka pārbaude, kas ir ilgāka par izmeklēšanas periodu, uzrādīja ilgstošas valūtas maiņas kursa izmaiņas izmeklēšanas periodā.

(69) Komisija analizēja valūtas maiņas kursa izmaiņas izmeklēšanas periodā. Informācijai, kas iegūta ārpus izmeklēšanas perioda, nav nozīmes attiecībā uz izmeklēšanu. Lai gan 2020. gada martā valūtas maiņas kurss EUR/RUB pieauga par +16,5 % salīdzinājumā ar iepriekšējo mēnešu vidējo svērto vērtību ([8]), nākamajos mēnešos tas samazinājās. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, jo valūtas maiņas kurss nav būtiski vai ilgstoši mainījies. Apgalvojums tika noraidīts.

(70) Tas pats ražotājs eksportētājs pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas apgalvoja, ka Komisija izmeklēšanā nav sniegusi skaidrus norādījumus saistībā ar Apvienoto Karalisti. Persona nav izņēmusi no savām izmaksām datus par ražojumiem, kas pārdoti uz Apvienoto Karalisti. Tomēr, kā paskaidrots pagaidu regulas 1.10. iedaļā, Komisija 2021. gada 19. janvārī lietai pievienoja paziņojumu, ar kuru informēja ieinteresētās personas par Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES sekām. Turklāt persona savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu varēja iesniegt īpašu pieprasījumu, kas pamatots ar pierādījumu. Tomēr ieinteresētā persona nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas izskaidrotu, kā pārdošana uz Apvienoto Karalisti varētu būt ietekmējusi izmaksu datus. Šajā sakarībā Komisija analizēja datu kopu un konstatēja, ka tikai vienu produkta koda numuru, kas veido 0,04 % no to kopējā eksporta apjoma uz ES, varēja ietekmēt Apvienotās Karalistes datu iekļaušana *EUCOP* datnē ([9]). Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu, jo šādu izmaksu datu izņemšana attiecībā uz ražojumiem, kas pārdoti uz Apvienoto Karalisti, šajā gadījumā neradītu nekādu ietekmi.

(71) *SPM* precizēja, ka lielākā daļa no sākotnēji paziņotajām iepakošanas izmaksām ietver arī noliktavas izmaksas, kas saistītajiem tirgotājiem radušās, pārdodot iekšzemes tirgū. Tas arī pieprasīja saglabāt korekciju attiecībā uz tām izmaksām, kuras sākotnēji tika paziņotas kā iepakošanas izmaksas un par kurām Komisija veica korekciju kā par iepakošanas izmaksām. Komisija uzskatīja, ka noliktavas izmaksas (piemēram, nomas maksa par noliktavu) ir ražošanas izmaksas un ietilpst uzņēmuma pārdošanas, vispārējās un administratīvajās (PVA) izmaksās. Tāpēc tās tieši neietekmē cenu, ko saistītie tirgotāji prasa pirmajam neatkarīgajam klientam. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(72) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *SPM* apgalvoja, ka paziņotās noliktavas izmaksas ir saistīto izplatīšanas uzņēmumu izmaksas par iekšzemes pārdošanas apjomu, nevis ražotāja izmaksas. Saistītie izplatīšanas uzņēmumi neražoja bērza saplāksni, tāpēc tiem nebija nekādu ražošanas izmaksu. Tāpēc normālā vērtība jānosaka *EXW* līmenī, neieskaitot izplatīšanas uzņēmumu izmaksas, tāpat kā notiek eksporta cenas aprēķināšana saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu.

(73) Komisija uzskatīja, ka uzņēmums nesniedza pierādījumus tam, ka saistīto izplatīšanas uzņēmumu izmaksas par pārdošanu iekšzemes tirgū nevajadzētu ņemt vērā taisnīgas salīdzināšanas nolūkā un ka saistītie izplatīšanas uzņēmumi nav jāuzskata par vienu ekonomisku vienību. Turklāt pamatregulas 2. panta 1. punkts nosaka, ka normālā vērtība būtu jābalsta uz cenām pirmajiem neatkarīgajiem klientiem. Tas tā nebūtu, ja tiktu atskaitītas saistītajiem izplatīšanas uzņēmumiem radušās izmaksas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(74) *Sveza* grupas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, izskatot dividenžu un pārvaldības maksas jautājumus. Izmantotā metodika tika izskaidrota konkrētajā pagaidu informācijas izpaušanā, kas tika nosūtīta šai personai.

([8]) Vidējais svērtais valūtas maiņas kurss laikposmā no 2019. gada jūlija līdz 2020. gada februārim = 70,73.

([9]) Attiecībā uz metodiku, ko izmanto normālās vērtības noteikšanai konkrētam produkta numura veidam, Komisija izmanto *EUCOP* datu kopu tikai gadījumā, kad pārdošana netiek veikta iekšzemes tirgū un tādējādi nav *DMCOP* datu par produkta numura veidu. *EUCOP* un *DMCOP* datu kopas norāda ražošanas izmaksas katram produkta numura veidam, ko pārdod attiecīgi uz ES un iekšzemes tirgos.

(75) Izmeklēšanas periodā viens ražotāju eksportētāju grupas uzņēmums izsniedza dividendi savam akcionāram *Sveza-Les*. *Sveza-Les* ziņoja par saņemto dividendi antidempinga anketas G tabulas pozīcijā "Finanšu ienākumi". Šī dividende tika iekļauta arī visos ieņēmumu veidos, tostarp ieņēmumos no attiecīgā ražojuma pārdošanas. Izmantotā metodika izraisīja PVA izmaksu, kas aprēķinātas visiem ieņēmumu veidiem, procentuālu samazinājumu. Komisija uzskatīja, ka starp paziņoto pārdošanas apjomu un dividendi nav nekādas saistības, un tāpēc nolēma noraidīt dividendes iekļaušanu.

(76) Izmeklēšanas periodam ieņēmumi tika sadalīti starp ieņēmumiem, kas gūti: no attiecīgā ražojuma un citu ražojumu pārdošanas, saistītajiem klientiem un nesaistītajiem klientiem un atkarībā no tirgus veida (t. i., iekšzemes tirgus, pārdošana uz Savienību un pārdošana uz citām trešām valstīm). Attiecībā uz katru no iepriekš minētajām pozīcijām *Sveza* grupai bija jānorāda rentabilitāte (vai zaudējumi). Rentabilitāte tika iegūta, noņemot visus ar šiem ieņēmumiem saistītos izdevumus (t. i., pārdoto preču izmaksas, pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, guvumus/zaudējumus no valūtas kursa un no finanšu ienākumiem gūto peļņu vai zaudējumus).

(77) Savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu *Sveza* grupa apgalvoja, ka nav tāda grāmatvedības pamatprincipa, kas ļautu Komisijai ignorēt dažus datus, kuri iegūti no revidētiem finanšu pārskatiem. Turklāt dividende tika izmaksāta 2020. gada pirmajā pusgadā un atbilda peļņai, kas gūta uz 2019. gada 31. decembri, un tāpēc persona bija tiesīga ziņot par to izmeklēšanas periodā.

(78) Komisija nav ignorējusi revidētos finanšu pārskatus, bet uzskatīja, ka, nosakot minētās pārdošanas rentabilitāti, no ieguldījumiem gūto dividendi nevar iekļaut cita veida ieņēmumos. Tādā pašā veidā sadalītā peļņa netika iekļauta cita veida ieņēmumos. Kā minēts iepriekš 76. apsvērumā, antidempinga anketas G tabulas mērķis ir noteikt dažāda veida ieņēmumu/ienākumu rentabilitāti izmeklēšanas periodā. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(79) Persona apgalvoja, ka metode, ko izmantoja, lai noteiktu pārdošanas rentabilitāti, nav uzticama, jo Komisija pieņēma ne tikai noteiktu veidu ienākumus (t. i., guvumus no valūtas kursa un finanšu ienākumus), bet arī atsevišķu iepriekšējos gados paziņoto peļņu un zaudējumus (t. i., ārpus izmeklēšanas perioda).

(80) Kā pareizi ir minējusi šī persona, par guvumiem no valūtas kursa un finanšu ienākumiem var paziņot, ja tie ir saistīti ar attiecīgās personas parasto darījumdarbību. Šajā gadījumā guvumi no valūtas kursa varētu rasties no bērza saplākšņa eksporta un finanšu ienākumi – no naudas, ko rada bērza saplākšņa pārdošana. Dividende tomēr ir cits jautājums, jo sadalīto peļņu radīja cits uzņēmums. Komisija uzskatīja, ka starp dividendi un citiem *Sveza-Les* ieņēmumiem, tostarp ieņēmumiem no attiecīgā ražojuma pārdošanas, nav nekādas saistības. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(81) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa atkārtoja, ka starp dividendēm un citiem *Sveza-Les* ieņēmumiem pastāv 100 % saistība. Turklāt persona apgalvoja, ka ražotājs eksportētājs, kas pieder *Sveza-Les*, guva peļņu no saplākšņa pārdošanas gan iekšzemes, gan eksporta tirgū.

(82) Komisija izskatīja argumentus un piekrita personai. Peļņa un līdz ar to dividendes tika iegūtas no visas ražotāja eksportētāja darījumdarbības. Tomēr nepastāvēja saikne starp uzņēmumam *Sveza-Les* pārskaitīto naudu un *Sveza-Les* darbību (un ar to saistītajām izmaksām), kas izmeklēšanas periodā būtu tieši saistītas ar attiecīgo ražojumu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(83) Attiecībā uz iepriekšējo gadu peļņu un zaudējumiem, kas uzrādīti G tabulā, Komisija nolēma izņemt šīs summas no datu kopas, kuru izmantoja, lai noteiktu pārdošanas rentabilitāti izmeklēšanas periodā, jo tā nebija saistīta ar personas parasto darījumdarbību izmeklēšanas periodā. Uzskaitītās pozīcijas veidoja mazāk nekā 0,5 % no kopējām paziņotajām PVA izmaksām.

(84) Pārvaldības maksas, kas minētas 74. apsvērumā, attiecas uz pārvaldības maksu, ko katrs ražotājs eksportētājs samaksājis *Sveza-Les*. *Sveza-Les* antidempinga anketas G tabulā paziņoja par pārvaldības maksu kā ieņēmumiem un izdevumus attiecināja uz pārvaldības līgumiem, par kuriem tas ir saņēmis attiecīgo maksu. Tomēr *Sveza-Les* nedetalizēja izmaksas, ko radīja šie pārvaldības līgumi. Pamatojoties uz pierādījumu trūkumu, Komisija pagaidu posmā nolēma neņemt vērā paziņotās izmaksas, kas saistītas ar ieņēmumiem no pārvaldības līgumiem, un pārdalīt šīs izmaksas uz citu veidu ieņēmumiem.

(85) *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisijas lēmums izslēgt ieņēmumus (t. i., pārvaldības maksas), neņemot vērā paziņotos izdevumus un pārdalīt tos citiem ieņēmumiem ir acīmredzami kļūdains un nelikumīgs.

(86) Komisija norādīja, ka uzņēmums nav iesniedzis nekādus papildu pierādījumus, kas pamato tā apgalvojumu.

(87) Turklāt jāatgādina, ka pārvaldības maksu ieņēmumi G tabulā netika ignorēti. Komisija pārdalīja uz cita veida ieņēmumiem tos izdevumus, kurus persona bija iedalījusi pārvaldības maksu ieņēmumos, jo persona nesniedza nekādus pierādījumus, kas pamatotu sadalījumu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(88) Turklāt persona apgalvoja, ka Komisija izmantoja nesaskaņotu un neprecīzu metodiku izdevumu pārdalei. Kamēr persona nav pamatojusi savu apgalvojumu, Komisija izdevumu sadalē izmantoja to pašu metodiku, kuru izmantoja šī persona. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(89) Visbeidzot, persona apgalvoja, ka pārvaldības maksas būtu jāizņem no izdevumiem, kurus ražotāji eksportētāji ir paziņojuši savā G tabulā, ja Komisija nolemj paturēt spēkā savu lēmumu izņemt no saistītās personas G tabulas paziņotos izdevumus.

(90) Komisija izskatīja apgalvojumu un neguva pamatojumu tam, lai izņemtu pārvaldības maksu izdevumus, kurus paziņojuši ražotāji eksportētāji, jo šīs izmaksas tika pamatotas ar grāmatvedības dokumentiem. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(91) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa, atsaucoties uz *Sveza-Les* PVA uzskaiti, apgalvoja, ka ir iespējams izsekot izdevumiem, kas radušies saskaņā ar pārvaldības maksas līgumiem.

(92) Komisija analizēja argumentus un iesniegumā neatrada nekādu informāciju, kas ļautu droši secināt, ka pārvaldības maksas līgumi radīja jebkādus izdevumus, kas varētu būt tieši saistīti ar līgumiem. Turklāt Komisija AKP laikā pieprasīja arī apliecinošus dokumentus par izdevumiem, kas attiecināti uz šiem līgumiem, taču uzņēmums tos nesniedza. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(93) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisijas novērtējumu par vienu ekonomisku vienību (VEV) ietekmējušas acīmredzamas novērtējuma kļūdas. Persona atkārtoti norādīja, ka *Sveza-Les* iekšzemes un eksporta tirgos veica vienādas pārdošanas funkcijas, vienīgā atšķirība bija saistīta ar atlīdzību par tās darbībām. Par šo jautājumu persona apgalvoja, ka kopā ar tās atbildēm uz anketas jautājumiem ir iesniegti plaši pierādījumi.

(94) Pirmkārt, pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas grupa atsaucās uz to anketas atbilžu daļu, kura saistīta ar rūpnīcām un kurā tā paskaidroja, ka *Sveza-Les* iekšzemes un eksporta tirgos veic vienas un tās pašas pārdošanas funkcijas, vienīgā atšķirība ir saistīta ar atlīdzību par *Sveza-Les* darbībām. Viens no tajā uzsvērtajiem elementiem ir fakts, ka saskaņā ar pārvaldības līgumiem, kuri noslēgti starp *Sveza-Les* un katru rūpnīcu, *Sveza* ražotāju vienīgās izpildinstitūcijas pilnvaras tiek nodotas *Sveza-Les*, kas darbojas kā pārvaldības sabiedrība. Saskaņā ar pārvaldības līgumiem *Sveza-Les* rūpnīcu vārdā veic plašu pārvaldības darbību klāstu, ieskaitot nodokļu uzskaiti un pārskatu sniegšanu. Līdz ar to, pēc uzņēmuma domām, no darbības viedokļa *Sveza-Les* un rūpnīcas netiek pārvaldītas neatkarīgi. Rūpnīcas darbojas *Sveza-Les* vadībā un saskaņā ar tā noteikto politiku.

(95) Komisija konstatēja, ka *Sveza-Les* sniedz savus pārvaldības pakalpojumus par atlīdzību un regulāri rūpnīcām izraksta rēķinus, kuros uzskaitīti tām sniegtie pakalpojumi. Tomēr, neraugoties uz pārvaldības līgumos paredzēto pakalpojumu plašo klāstu, tiesību subjekti ir nolēmuši regulēt savus pārdošanas darījumus ar atsevišķiem un ļoti atšķirīgu veidu līgumiem attiecībā uz izmeklējamā ražojuma eksporta un iekšzemes pārdošanas apjomu, kas ietekmēja to, kā šī pārdošana tika veikta. Kā paskaidrots pagaidu regulas 67. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos, komisijas maksas līgumi, kas noslēgti starp *Sveza-Les* un rūpnīcām, ietekmē tikai eksporta pārdošanas apjomus, tāpēc jāveic korekcija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

(96) Otrkārt, pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas uzņēmumu grupa apstrīdēja pagaidu regulas 68. apsvērumā minēto Komisijas novērtējumu, apgalvojot, ka Savienības tiesas ir apstiprinājušas, ka līguma pastāvēšana ir "būtisks" elements, bet ne izšķirošs elements, lai novērtētu, vai pastāv vai nepastāv VEV. Tāpēc, neraugoties uz līguma esību, VEV var pastāvēt ([10]). Tāpēc Komisijai ir jāveic visaptverošs visu to faktoru novērtējums, kas atspoguļo ekonomisko realitāti attiecībās starp *Sveza* rūpnīcām un *Sveza-Les*, un tā nevar secināt, ka nepastāv VEV, tikai un vienīgi pamatojoties uz līguma pastāvēšanu.

(97) Komisija uzskatīja, ka *Sveza* grupas citētais spriedums apstiprina Komisijas nostāju šajā lietā. Kā secinājusi Tiesa, tas, ka starp ražotāju un tā saistīto izplatītāju ir noslēgts līgums, kurā paredzēta komisijas maksu pārskaitīšana minētajam izplatītājam, ir uzskatāms par būtisku elementu šo abu uzņēmumu savstarpējās attiecībās; neņemt to vērā nozīmētu noslēpt daļu no šo attiecību ekonomiskās realitātes. Komisija pārbaudīja attiecības starp *Sveza* rūpnīcām un *Sveza-Les*, pamatojoties uz līgumiem, kuri noslēgti starp tiem ar nosaukumu "komisijas līgums", un secināja, ka šie līgumi, kas tiek izpildīti, ietver dažādus noteikumus, kurus ir grūti saskaņot ar apgalvojumu, ka šie uzņēmumi veido vienu ekonomisku vienību turpmāk 98. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ ([11]).

(98) Treškārt, grupa apgalvoja, ka, lai gan Komisija pagaidu regulas 68. apsvērumā norāda, ka ir ietvertas "vairākas klauzulas, piemēram, šķīrējklauzula, kas liecina, ka starp uzņēmumiem nepastāv solidaritāte", tajā bija minēta tikai viena – "šķīrējklauzula". Vienlaikus *PT Musim Mas* lietas spriedumā Vispārējā tiesa atsaucās uz vairāku veidu klauzulām, kas liecina, ka starp uzņēmumiem nepastāv solidaritāte. Ar šķīrējklauzulu vien, iespējams, nepietiek, lai Komisija varētu secināt, ka VEV nepastāv. Kā paskaidrots pagaidu regulas 68. apsvērumā, komisijas līgumi starp *Sveza-Les* un rūpnīcām ietver vairākus noteikumus, kas liecina, ka starp uzņēmumiem nepastāv solidaritāte, un tādējādi ir pierādījums tam, ka pastāv divas ekonomiskas vienības ar atšķirīgām interesēm ([12]). Izņemot šķīrējklauzulu, līguma pušu atbildība ir ierobežota tikai *force majeure* gadījumā, kamēr visās citās situācijās puses ir atbildīgas par līgumos paredzēto saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi, kā noteikts Krievijas Federācijas vispārēji piemērojamos tiesību aktos. Līgumos ir ietverti arī noteikumi, kas reglamentē saziņu starp *Sveza-Les* un rūpnīcām un to saistības nosaukuma vai adreses maiņas gadījumā. Šie neizsmeļošie piemēri kopā ar pagaidu regulā minēto šķīrējklauzulu ir pierādījums tam, ka attiecības starp *Sveza-Les* un ražotājiem, ciktāl tās attiecas uz eksporta pārdošanas apjomiem, ir organizētas, pamatojoties uz parastiem komerciāliem nosacījumiem. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(99) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa atkārtoja, ka iepriekšējā apsvērumā minētie komisijas līgumu noteikumi nav pietiekami, lai parādītu solidaritātes trūkumu. Saskaņā ar pārvaldības līgumiem *Sveza* rūpnīcas nevarēja pieņemt nekādus lēmumus bez *Sveza-Les* piekrišanas, un tās ir pilnībā atkarīgas no *Sveza-Les* faktiski un juridiski. Komisija norādīja, ka atbilstoši tam, kā iepriekš paskaidrots 95. apsvērumā, neraugoties uz plašo

([10]) 2016. gada 26. oktobra spriedums lietā *PT Musim Mas*/Padome, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 43. punkts un 55.–59. punkts.
([11]) Skatīt arī 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā *Interpipe Niko Tube LLC*/Komisija, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, 162. un 163. punkts.
([12]) 2021. gada 14. jūlija spriedums lietā *Interpipe Niko Tube LLC*/Komisija, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, 163. punkts.

pakalpojumu klāstu, kas paredzēts pārvaldības līgumos, pārvaldības līgumi neattiecas uz rūpnīcu ražotās produkcijas pārdošanu. Patiešām, tiesību subjekti nolēma regulēt savus pārdošanas darījumus ar atsevišķiem un ļoti atšķirīgu veidu līgumiem attiecībā uz izmeklējamā ražojuma eksporta un iekšzemes pārdošanas apjomu, kas ietekmēja šīs pārdošanas īstenošanu un to cenu salīdzināmību. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(100) Ceturtkārt, pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apstrīdēja Komisijas konstatējumus, ka "ražotāji eksportētāji ir saglabājuši dažas pārdošanas funkcijas, ņemot vērā to PVA izmaksas", apgalvojot, ka šīs funkcijas nav saistītas ar pārdošanu, bet ar citām darbībām, kas ir attāli saistītas ar pārdošanas funkcijām. Pat pieņemot, ka Komisijas apgalvojums bija pareizs (*quod non*), VEV var pastāvēt, ja ražotājs attiecībā uz saviem produktiem papildus izplatīšanas uzņēmuma funkcijām uzņemas daļu no pārdošanas funkcijām ([13]).

(101) Komisija konstatēja, ka apgalvojums, ka attiecīgās PVA izmaksas nav saistītas ar ražotāju eksportētāju pārdošanas funkcijām, bet gan citām darbībām, lietā nav pamatots ar nekādiem pierādījumiem. Arī pēc galīgās informācijas izpaušanas netika sniegti pierādījumi. Faktiski, gluži pretēji, ražotājs ir paziņojis, ka vismaz dažas no šīm izmaksām ir saistītas ar pārdošanas funkcijām, piemēram, personāla izmaksas. Komisija uzskatīja, ka tas ir būtisks elements, kas apliecina, ka ražotāji nav deleģējuši visas savas pārdošanas darbības uzņēmumam *Sveza-Les*.

(102) Piektkārt, ražotājs eksportētājs norādīja, ka apgalvojums "saistītais tirgotājs ir izrakstījis rēķinus pirmajiem neatkarīgajiem klientiem Savienībā ražotāju eksportētāju vārdā" ir faktiski nepareizs. Rēķinus nesaistītajiem klientiem izsniedza *Sveza-Les*, nevis "ražotāju eksportētāju vārdā". Rēķinos vienkārši ir minēta *Sveza* rūpnīca, kas ir ražojusi preces.

(103) Komisija norādīja, ka preču īpašumtiesības tiek nodotas tieši no ražotāja eksportētāja pircējam. Šie pārdošanas apjomi ražotāja eksportētāja pārdošanas virsgrāmatā tiek iegrāmatoti kā ieņēmumi. Šīs preces nekad nav bijušas *Sveza-Les* īpašumā, un tāpēc tas savā uzskaitē nav tās iegrāmatojis kā pārdošanas ieņēmumus. *Sveza-Les* uzskaitē kā ieņēmums tika iegrāmatota tikai komisijas maksa, ko samaksājuši ražotāji eksportētāji. Turpretim, pārdodot iekšzemes tirgū, ražotāji eksportētāji nepārdod tieši pirmajiem neatkarīgajiem klientiem, bet gan *Sveza-Les*. Šajā gadījumā īpašumtiesības tiek nodotas *Sveza-Les*. Turklāt maksājumi, ko *Sveza-Les* saņēma no nesaistītajiem klientiem saistībā ar eksporta darījumiem, nepieder tam, bet gan tieši pieder attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem un pilnībā tiek nodoti šiem ražotājiem eksportētājiem. Citiem vārdiem sakot, *Sveza-Les* darbojas kā aģents pārdošanā eksportam, ko veic rūpnīcas, un par to saņem komisijas maksu, savukārt iekšzemes tirgū *Sveza-Les* ir attiecīgais pārdevējs pirmajam neatkarīgajam klientam pamatregulas 2. panta 1. punkta nozīmē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(104) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka iepriekšējā apsvērumā aprakstītais Komisijas novērtējums bija vērsts uz formālo procedūru, kas tika izveidota starp *Sveza-Les* un rūpnīcām, bet neņēma vērā viņu attiecību ekonomisko realitāti, ievērojot *Sveza-Les* faktiski veiktās funkcijas, kas tika īstenotas integrētā pārdošanas departamentā. Faktiski Komisijas formālā pieeja *Sveza-Les* un ražotāju eksportētāju attiecību ekonomiskajai realitātei esot bijusi juridiski un faktiski nepareiza.

(105) Komisija uzskatīja, ka lietas materiālos nav pierādījumu tam, ka līguma noteikumi neatspoguļotu ekonomisko realitāti attiecībām grupā. Gluži pretēji – visi dokumenti liecināja, ka līguma noteikumus praksē ievēroja dažādi tiesību subjekti, veicot attiecīgi eksporta un iekšzemes pārdošanu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([13]) 1993. gada 13. oktobra spriedums lietā *Matsushita*/Padome, C-104/90, EU:C:1993:837, 14. punkts. Skatīt arī 2009. gada 10. marta spriedumu lietā *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, T-249/06, EU:T:2009:62, 185. punkts.

(106) Sestkārt, *Sveza* grupa apgalvoja, ka par pārdošanu eksportam tiek noslēgti rakstiski komisijas līgumi, bet par pārdošanu iekšzemes tirgū tiek noslēgti pirkšanas un pārdošanas līgumi. Faktu ziņā šī informācija ir pareiza. Tomēr joprojām pastāv fakts, ka, atbilstoši tam, ko atzinusi *Sveza* grupa, iekšzemes un eksporta pārdošana tiek organizēta atšķirīgi un uz to attiecas dažādi līgumi, kā atgādināts turpmāk 108. apsvērumā. Tādējādi nav apstrīdams, ka pārdošanu eksportam regulē komisijas līgumi un ka šādas komisijas maksas tiek faktiski izmaksātas, lai atlīdzinātu par eksporta darījumos sniegtajiem pakalpojumiem. Tas neattiecas uz iekšzemes darījumiem.

(107) Septītkārt, *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisijai tiek pieprasīts pierādīt, ka pastāv cenu salīdzināmības jautājums saistībā ar komisijas maksu, kas maksāta par eksporta pārdošanu. Pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts paredz korekciju attiecībā uz samaksāto komisijas maksu atšķirībām. *Sveza* grupa apgalvoja, ka attiecības starp *Sveza* rūpnīcām un *Sveza-Les* nodrošina vienādus ekonomiskos rezultātus neatkarīgi no tā, vai *Sveza-Les* saņem uzcenojumu par pārdošanu iekšzemes tirgū vai komisijas maksu par pārdošanu eksportam. Tāpēc pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta nolūkā gan uzcenojums par pārdošanu iekšzemes tirgū, gan komisijas maksa par pārdošanu eksportam ir jāuzskata par "komisijas maksu". Šajā gadījumā nav atšķirības starp samaksātajām komisijas maksām, kas ietekmētu cenu salīdzināmību, un nav pamata veikt korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

(108) Komisija tam nepiekrita. Korekcijas mērķis saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu ir novērst atšķirības, kas pastāv starp komisijas maksām, kuras samaksātas par pārdošanu iekšzemes tirgū un pārdošanu eksportam. Kamēr, pamatojoties uz līgumiem, kas regulē pārdošanu eksportam, nav apstrīdēts, ka rūpnīcas maksā komisijas maksas *Sveza-Les* par eksporta darījumiem, tostarp par pārdošanu uz Savienību, nav pierādīts, ka attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū *Sveza-Les* var uzskatīt par aģentu, kurš rīkojas uz komisijas maksas pamata. Komisijas konstatētie fakti drīzāk ir tādi, ka visa grupas veiktā pārdošana iekšzemes tirgū ir netiešā pārdošana tādā nozīmē, ka rūpnīcas vispirms pārdod attiecīgo ražojumu par transfertcenām *Sveza-Les*, kas pēc tam atbilstoši nesaistītu pušu darījuma principam tālākpārdod pirmajiem neatkarīgajiem klientiem iekšzemes tirgū. Nekas neliecina, ka, to darot, *Sveza-Les* varētu uzskatīt par aģentu, kas darbojas uz komisijas maksas pamata. Komisija atgādināja šādas iezīmes: visu pārdošanu iekšzemes tirgū veic *Sveza-Les*, un rūpnīcu pārdošanas līgumos ar *Sveza-Les* nav ietverta neviena klauzula, kas apliecinātu, ka *Sveza-Les* darbojas kā aģents. Jo īpaši daži no pārdošanas līgumiem nosaka, ka, "lai vienotos par preču cenu noteiktam laikposmam, pusēm ir tiesības parakstīt tā attiecīgo pielikumu". Šādi pielikumi netika iesniegti pārbaudei, un citi līgumi, kuros ietverta informācija par maksājumiem un apjomu, bija novecojuši. Tādējādi lietā esošie pierādījumi neuzrādīja to, kā tika noteikta *Sveza-Les* pirkuma cena vai atlīdzība ([14]). Līgumos arī nekas nav minēts par pušu citām tiesībām un pienākumiem. Piemēram, cita starpā nav norādīts ziņošanas pienākums, nav ietverts pienākums paziņot otrai pusei par nosaukuma maiņu, kā arī nav nekas minēts par pušu atbildību līguma neizpildes gadījumā ([15]). Komisija norādīja, ka attiecībā uz līdzīgiem apstākļiem, kādi pārsvarā pastāvēja, kad *Sveza-Les* veica pārdošanu iekšzemes tirgū, Vispārējā tiesa nolēma, ka korekcija, ko Komisija veica saistībā ar pārdošanu eksportam *Interpipe* lietā, bija nepamatota. ([16]) Pamatojoties uz to, Komisija apstiprināja, ka korekcija saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū nav pamatota. Savukārt starp rūpnīcām un *Sveza-Les* noslēgtajos līgumos par pārdošanu eksportam ir skaidri noteikts, ka *Sveza-Les* darbojas kā aģents un par šādiem pakalpojumiem ir tiesīgs saņemt komisijas maksu, ko faktiski maksāja rūpnīcas. Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka korekcija saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu attiecībā uz pārdošanu eksportam ir pamatota.

(109) Komisija arī izskatīja apgalvojumu, ka iespējamais uzcenojums par pārdošanu iekšzemes tirgū un faktiskās komisijas maksas, kas samaksātas par eksporta darījumiem, rada tādas pašas ekonomiskās sekas ražotājiem eksportētājiem. Kā sīkāk izklāstīts uzņēmumam nosūtītajā informācijas izpaušanā, pastāvēja rentabilitātes atšķirības starp pārdošanu iekšzemes tirgū un eksporta pārdošanu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka komisijas maksu maksāšana *Sveza-Les* par eksporta pārdošanu nesniedz tos pašus ekonomiskos rezultātus ražotāju eksportētāju grupai, ko sniedz transfertcenas, kuras piemēro *Sveza-Les* par pārdošanu iekšzemes tirgū, ko *Sveza-Les* veic pirmajiem neatkarīgajiem klientiem. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

([14]) Skatīt pēc analoģijas Vispārējās tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-26/12 PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)*/Padome, 60. punkts.

([15]) Vispārējās tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-26/12 PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)*/Padome, 62. punkts.

([16]) Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedums apvienotajās lietās C-191/09 P un C-200/09 P, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP*, 50.–69. punkts.

(110) Astotkārt, attiecībā uz pagaidu regulas 71. apsvērumu *Sveza* grupa apgalvoja, ka situācija ir līdzīga tai, kura minēta pamatregulas 2. panta 8. punktā un 2. panta 9. punktā, kas paredz, ka cenu pirmajam neatkarīgajam pircējam var koriģēt, ņemot vērā visas izmaksas, kuras radušās starp importēšanu un tālākpārdošanu. Turklāt pamatregulas 2. panta 1. punkts nekādi neaizliedz piemērot korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Jebkura cita interpretācija novērstu 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta, ieskaitot tā otro daļu, lietderīgo ietekmi (*effet utile*).

(111) Komisija konstatēja, ka pamatregulas 2. panta 1. punkta formulējums, no vienas puses, un pamatregulas 2. panta 8. punkta un 2. panta 9. punkta formulējums, no otras puses, ir atšķirīgs. Tā kā 2. panta 1. punktā ir noteikts, ka normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas parastajās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti, 2. panta 9. punktā ir paredzēta eksporta cenas noteikšana, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos ražojumus pirmo reizi pārdod tālāk.

(112) Jāņem arī vērā, ka, kā paskaidrots 108. apsvērumā, *Sveza* grupa nesniedza pamatojošus pierādījumus par pieprasītās normālās vērtības korekcijas apjomu, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Iespējamā atšķirība starp iepirkšanas un tālākpārdošanas cenu un to, kā tā tika aprēķināta, nebija rakstiski norādīta nevienā no Komisijai iesniegtajiem līgumiem. Pēc *Sveza* grupas domām, tā ir arī izrādījusies atšķirīga rūpnīcu starpā un ir mainījusies izmeklēšanas periodā. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 71. apsvērumā, ja uzcenojuma korekcija saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu ir aprēķināma kā tāda iespējamā uzcenojuma atskaitījums, ko *Sveza-Les* pieprasīja, tālākpārdodot ražojumu, tad tas *de facto* novestu pie tādas cenas, kāda bijusi attiecīgajā pārdošanā starp rūpnīcām un *Sveza-Les*. Citiem vārdiem sakot, ja tiktu atskaitīts iespējamais uzcenojums, normālās vērtības noteikšanas pamatā būtu pārdošanas cena starp rūpnīcām un *Sveza-Les*. Tomēr pamatregulas 2. panta 1. punktā ir noteikts, ka normālo vērtību būtu jānosaka, pamatojoties uz cenām, kas noteiktas pirmajam neatkarīgajam klientam, un *Sveza-Les* tāds nav.

(113) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa atkārtoja, ka gadījumā, ja VEV nepastāvētu eksporta tirgos, VEV nevarētu pastāvēt arī iekšzemes tirgū, jo *Sveza-Les* veic tās pašas funkcijas gan eksporta, gan iekšzemes tirgū. Komisija tam nepiekrita. Kā sīkāk paskaidrots 93.–112. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka ekonomiskās attiecības starp *Sveza-Les* un ražotājiem, ciktāl tas attiecas uz eksporta pārdošanu, ir tādas kā piegādātājam, kas pārdod ar aģenta starpniecību, pamatojoties uz parastiem komerciāliem nosacījumiem: ražotājs saglabā pārdoto preču īpašumtiesības un atbildību par tām, savukārt *Sveza-Les* saņem pārdošanas komisiju, kā noteikts attiecīgajos līgumos. Turpretī attiecībā uz iekšzemes pārdošanu *Sveza-Les* uzņemas pārdoto preču īpašumtiesības un atbildību par tām, bet iespējamais uzcenojums par šo pārdošanu līgumos nebija skaidri noteikts. Turklāt *Sveza-Les* rēķinu rūpnīcām par pārdošanu iekšzemes tirgū parasti izraksta tajā pašā dienā, kad tiek izrakstīts rēķins attiecībā uz galalietotāju, kas vēl vairāk apstiprina nekomerciālās attiecības. Komisija arī atgādināja, ka jēdziens "viena ekonomiska vienība" to korekciju kontekstā, kuras veic atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punktam, bija iztirzāts Tiesas judikatūrā ([17]) attiecībā uz "nosacīto komisijas maksu", ietverot uzcenojumu, ko saņem tirgotājs, kā minēts 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta 2. daļā, nevis uz situācijām, kurās faktiskā komisijas maksa ir skaidri definēta un tiek maksāta *de facto*, kā tas bija šajā gadījumā. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(114) *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisija divreiz uzskaitījusi dažas prēmijas un komisijas maksas, ko *Sveza-Les* samaksāja nesaistītajiem klientiem Savienībā, jo par šīm summām netika atkārtoti piestādīti rēķini ražotājiem eksportētājiem. Tāpēc *Sveza-Les* uzskatīja, ka šie izdevumi ir izmaksas, ko rada komisijas līgumu izpilde.

(115) Komisija izskatīja apgalvojumu vienlaicīgi ar savu lēmumu par vienu ekonomisku vienību un nolēma neatskaitīt no eksporta cenas prēmijas un komisijas maksas, kas maksātas nesaistītajiem klientiem Savienībā. Tāpēc šī prasība tika apmierināta.

([17]) Citēts iepriekš 15. un 16. zemsvītras piezīmē.

(116) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka, tā kā Komisija iekšzemes tirgū konstatēja vienu ekonomisku vienību, tai, aprēķinot PVA izmaksas, vajadzēja izmantot *Sveza-Les* un *Sveza* ražotāju eksportētāju konsolidēto peļņas vai zaudējumu aprēķinu. Tas ir tāpēc, ka konsolidētais peļņas vai zaudējumu aprēķins izslēdz grupas iekšējos maksājumus un apvieno vienas ekonomiskas vienības faktiskās izmaksas un faktiskos ieņēmumus.

(117) Sākotnējā atbildē uz anketas jautājumiem Komisija pieprasīja, lai grupas ražotāji eksportētāji iesniegtu gan savus revidētos pārskatus, gan konsolidētos revidētos pārskatus (ja tādi ir). Neviens no ražotājiem eksportētājiem nesniedza šādu konsolidētu informāciju, tostarp *Sveza-Les*, kas tomēr bija galvenais akcionārs vienam no ražotājiem eksportētājiem. *Sveza* grupā nebija revidētu konsolidētu pārskatu, tāpēc šādu dokumentu nevarēja iesniegt šīs izmeklēšanas vajadzībām. Lai gan *Sveza-Les* attālinātajā salīdzinošajā pārbaudē iesniedza konsolidētu peļņas vai zaudējumu aprēķinu, Komisija nevarēja pārbaudīt tā precizitāti un ticamību, jo attiecīgo dokumentu nebija pienācīgi pārbaudījis neatkarīgs revidentu uzņēmums. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(118) *Sveza* grupa apgalvoja, ka korekcija komisijas maksai, kas samaksāta par eksporta pārdošanas apjomu, bija diskriminējoša, jo īpaši ņemot vērā komisijas korekciju, kas veikta cita ražotāja eksportētāja (*UPG*) eksporta cenai.

(119) Komisija nekonstatēja nekādu diskrimināciju attiecībā uz kādu no abiem gadījumiem, jo abu personu faktiskie apstākļi, jo īpaši līgumattiecības starp saistītajām vienībām to attiecīgajās uzņēmumu grupās, atšķirās. *UPG* atzina, ka komisijas maksa, kas samaksāta par pārdošanu iekšzemes tirgū, sedza izdevumus un pakalpojumus, kas saistīti ar eksporta pārdošanu, savukārt *Sveza* grupas iekšzemes un eksporta pārdošana tika organizēta, izmantojot atšķirīgas juridiskas struktūras. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

3.4. **Dempinga starpības**

(120) Kā izklāstīts iepriekš 31. līdz 115. apsvērumā, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu piezīmes, kas tika iesniegtas pēc pagaidu informācijas izpaušanas, un attiecīgi pārrēķināja dempinga starpības.

(121) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas (*CIF*) cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza grupa	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās	14,85 %
Visi pārējie uzņēmumi	15,80 %

(122) Individuālo dempinga starpību aprēķini, kas ietvēra korekcijas pēc piezīmēm, kuras pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas iesniedza ieinteresētās personas, tika izpausti izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem.

4. **KAITĒJUMS**

4.1. **Savienības ražošanas nozares definīcija un Savienības ražošanas apjoms**

(123) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 80. līdz 82. apsvērumā.

4.2. **Patēriņš Savienībā**

(124) Komisija noteica patēriņu Savienībā, pamatojoties uz a) sūdzības iesniedzēja iesniegtajiem datiem par Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomiem nesaistītiem klientiem Savienībā, salīdzinātiem ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju paziņotajiem pārdošanas apjomiem; b) *Eurostat* datiem par izmeklējamā ražojuma importa apjomu no visām trešām valstīm ([18]).

(125) Ņemot vērā turpmāk 4.3.1. iedaļā izklāstīto metodiku attiecīgā ražojuma importa identificēšanai, patēriņam Savienībā bija šāda dinamika.

1. tabula

Patēriņš Savienībā kubikmetros (m³)

	2017	2018	2019	Izmeklēšanas periods
Kopējais patēriņš Savienībā	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indekss	*100*	*106*	*104*	*100*

Avots: sūdzības iesniedzējs, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un *Eurostat*.

(126) Patēriņš Savienībā attiecīgajā periodā saglabājās stabils. Detalizēta analīze liecina, ka no 2017. līdz 2018. gadam patēriņš paaugstinājās par 6 %, 2019. gadā salīdzinājumā ar 2017. gadu paaugstinājās mazāk (par 4 %) un beigās pazeminājās līdz tādiem pašiem līmeņiem kā 2017. gadā.

4.3. **Imports no attiecīgās valsts**

4.3.1. *Metodika attiecīgā ražojuma importa identificēšanai*

(127) Kā izklāstīts pagaidu regulas 86. apsvērumā, pirms procedūras sākšanas un tai sekojoša īpaša *TARIC* koda ([19]) izveides attiecīgā ražojuma imports tika reģistrēts KN līmenī ([20]), kas bez attiecīgā ražojuma ietvēra arī citus ražojumus. Lai aplēstu attiecīgā ražojuma importa apjomu attiecīgajā periodā, Komisija piemēroja to pašu attiecību (*TARIC*/KN), kas pēc procedūras sākšanas tika fiksēta starp importa apjomiem ar pilnu KN kodu un attiecīgā ražojuma importu pēc *TARIC* datiem. Importam no attiecīgās valsts šī attiecība ([21]) tika noteikta 78 % apmērā.

(128) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka importa statistikas noteikšana uzrāda kropļotus rezultātus. Konkrētāk, tika apgalvots, ka, salīdzinot importu kubikmetros ar importu tonnās, rezultāti nebija saderīgi ar izmeklējamā ražojuma plaši pieņemto vidējo blīvumu.

(129) Komisija analizēja šos apgalvojumus un konstatēja, ka paziņotajā statistikā ir sagrozīti dati papildvienības (šajā gadījumā m³) līmenī. Tāpēc Komisija nolēma, ka, aprēķinot importu, paziņoto svaru (tonnās), kas ir uzticamāka un stabilāka datu kopa, pārvērš kubikmetros.

([18]) *Eurostat* izejas dati koriģēti, piemērojot 4.3.1. iedaļā izskaidroto metodiku.
([19]) *TARIC* kods: 4412 33 00 10.
([20]) KN kods: 4412 33 00.
([21]) Kopš pagaidu regulas publicēšanas šī attiecība ir nedaudz mainījusies, proti, uz 79 %, jo bija pieejami jaunāki importa statistikas dati, kas aptvēra plašāku laikposmu. Komisija izmantoja pilna mēneša *TARIC* datus no izmeklēšanas sākuma līdz izpaustās iepriekšējās informācijas publicēšanai (no 2020. gada novembra līdz 2021. gada aprīlim).

(130) Lai pārvērstu tonnas kubikmetros, Komisija izmantoja pārrēķina koeficientu, kas ir noteikts 0,69. Pārrēķina koeficients tika noteikts, ņemot vērā attiecīgā ražojuma plaši pieņemtās blīvuma vērtības. Pārrēķina koeficientu ierosināja gan ražotāji eksportētāji, gan Savienības ražotāji, un tas arī iekļāvās diapazonā, ko ierosināja sūdzībā ietvertā metodika. Turklāt izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju Savienībā pārdotā vidējā apjoma tonnās un kubikmetros analīze apstiprināja pārrēķina koeficienta precizitāti 0,69 apmērā. Pēc pārskatīšanas importa no attiecīgās valsts attiecība nedaudz pieauga, proti, līdz 79 %.

(131) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens Krievijas ražotājs eksportētājs (*Sveza*) apgalvoja, ka attiecības (*TARIC*/KN) izmantošana, pamatojoties uz importu pēc procedūras uzsākšanas, neatspoguļoja dominējošo situāciju visā attiecīgajā periodā, jo KN koda izmaiņas, iespējams, ir ietekmējuši citi saplākšņa veidi, uz kuriem neattiecas izmeklēšana. Tika arī apgalvots, ka pēc izmeklēšanas sākšanas imports no Krievijas varēja ievērojami palielināties, un tāpēc attiecīgā ražojuma imports pirms procedūras sākšanas varēja tikt pārvērtēts. *Sveza* grupa arī apgalvoja, ka Krievijas statistika importa noteikšanā būtu ticamāka nekā *Eurostat* statistika.

(132) Komisija uzskatīja, ka tās izmantotā metodika ļāva veikt saprātīgu un ticamu novērtējumu, ņemot vērā, ka attiecīgais produkts statistikas līmenī veidoja daļu no lielāka saplākšņa ražojumu groza. Pēc Komisijas domām, Krievijas eksporta statistikas izmantošana nenodrošinātu lielāku ticamību nekā *Eurostat* dati, jo tie ietver arī citus ražojumus, ne tikai attiecīgo ražojumu. Tāpat *Sveza* grupa nesniedza nekādus pierādījumus, kas apstiprinātu to, ka cita veida saplākšņa kā grupas imports palielinājās vairāk nekā bērza saplākšņa imports. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

4.3.2. *Importa no attiecīgās valsts apjoms un tirgus daļa*

(133) Izmantojot iepriekš minēto metodiku, Komisija pēc *Eurostat* datiem noteica importa apjomu. Importa tirgus daļa tika noteikta, salīdzinot importa apjomu ar patēriņu Savienībā.

(134) Importam no attiecīgās valsts bija šāda dinamika.

2. tabula

Importa apjoms (m³) un tirgus daļa

	2017	2018	2019	Izmeklēšanas periods
Importa apjoms no Krievijas (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indekss	*100*	*109*	*114*	*114*
Tirgus daļa	40 %	42 %	44 %	46 %
Indekss	*100*	*103*	*109*	*114*

Avots: *Eurostat*.

(135) Imports no attiecīgās valsts attiecīgajā periodā palielinājās no aptuveni 710 163 m³ līdz aptuveni 812 521 m³, kas atbilst palielinājumam par 14 %. Šā importa tirgus daļa attiecīgajā periodā palielinājās no 40 % līdz 46 %.

4.3.3. *Importa no attiecīgās valsts cenas un cenu starpība*

(136) Komisija noteica importa cenas, pamatojoties uz *Eurostat* statistiku KN līmenī, izteiktu EUR/t. Lai gan, kā paskaidrots iepriekš 4.3.1. iedaļā, attiecīgā ražojuma importa apjomi tika reģistrēti kopā ar ražojumu grozu, kas ietvēra vēl citus ražojumus, šī metodika sniedza ticamu aplēsi par cenām un to dinamiku laika gaitā, jo importu ar šo KN kodu pārsvarā veidoja attiecīgais ražojums, un tādējādi tā ļāva salīdzināt cenu dinamiku starp dažādām eksportētājvalstīm.

(137) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apstrīdēja statistikas datu izmantošanu KN līmenī importa cenas noteikšanai, ņemot vērā, ka uz attiecīgo ražojumu attiecas KN kods, kas ietver arī cita veida saplāksni, padarot datus neuzticamus. Tas arī apgalvoja, ka *Eurostat* dati nav saistīti ar tirgus realitāti un tirgū faktiski novērotajām cenām, kas vēl vairāk mazina Komisijas metodikas uzticamību.

(138) Komisija tam nepiekrita. Kā paskaidrots iepriekš, Komisija uzskatīja, ka tās metodika Krievijas importētā bērza saplākšņa apjoma un cenu noteikšanā ļāva veikt saprātīgu un ticamu novērtējumu. Attiecībā uz *Eurostat* cenu ticamību turpmāk izklāstītais 140. un 141. apsvērums apstiprina, ka no *Eurostat* statistikas iegūtās cenas atbilda tai pašai tendencei kā izlasē iekļauto Krievijas ražotāju eksportētāju vidējās svērtās eksporta cenas. Tas parādīja, ka *Eurostat* statistika atbilst pārbaudītiem datiem, kas saistīti konkrēti ar attiecīgo ražojumu, un tādējādi apstiprināja datu ticamību importa cenu noteikšanā.

(139) Vidējās cenas dinamika importam no attiecīgās valsts bija šāda.

3. tabula

Importa cenas (EUR/t)

	2017	2018	2019	Izmeklēšanas periods
Krievija	646	681	608	584
Indekss	*100*	*105*	*94*	*90*

Avots: *Eurostat*.

(140) Vidējās cenas importam no Krievijas samazinājās no 646 EUR/t 2017. gadā līdz 584 EUR/t izmeklēšanas periodā, tātad tās samazinājās par 10 %. Importa vidējā cena 2018. gadā palielinājās par 5 % un turpmākajos periodos samazinājās par 14 %.

(141) Tādu pašu tendenci varēja novērot, izmantojot vidējās svērtās eksporta cenas, ko ziņojuši izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, tādējādi iegūstama attiecīgā ražojuma cena IP – 434 EUR/m^3. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *UPM* apgalvoja, ka cenu starpības un mērķa cenu starpības aprēķini nav saskaņā ar Tiesas praksi, jo tie tika veikti, pamatojoties uz eksporta cenu, kas tika koriģēta saskaņā ar 2. panta 9. punktu, bet līdzīga korekcija netika veikta attiecībā uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu. Komisija uzskatīja, ka, tā kā tikai ierobežota procentuālā daļa – 4–7 % – no Krievijas eksporta tika pārdota ar saistītā uzņēmuma starpniecību, šā jautājuma ietekme uz cenu starpības aprēķinu ir neliela un nemainītu faktu, ka Krievijas importa cenas bija ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Turklāt, ciktāl tas attiecas uz mērķa cenas samazinājuma (kaitējuma starpības) aprēķiniem, Savienības cena, kas nerada kaitējumu, tika noteikta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām, kurām pieskaitīta mērķa peļņa, un tādējādi tika izslēgtas iespējamās saistīto tirgotāju izmaksas Savienībā, līdzīgi kā Krievijas eksporta situācijas gadījumā.

(142) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas vairākas personas apstrīdēja grupēšanu, ko Komisijas veica, lai salīdzinātu dažādus ražojuma veidus. Konkrētāk, tika apgalvots, ka katras saplākšņa loksnes virsmas unificēšanā, ko veica, reizinot platumu ar garumu, netika ņemts vērā koksnes šķiedras virziens un tādējādi netika ņemts vērā galvenais izgatavošanas izmaksu un cenu noteicošais faktors. Tāpēc tā ietekmēja cenu starpības un mērķa cenu starpības aprēķinu derīgumu.

(143) Attiecībā uz grupēšanu Komisija atgādināja, ka, kā norādīts pagaidu regulas 95. apsvērumā, bērza saplāksni pārdod ļoti dažādos izmēros un kvalitātē un saskaņā ar konkrētām klientu specifikācijām. Tāpēc, kā jau paskaidrots pagaidu regulas 95. apsvērumā, lai pienācīgi salīdzinātu Savienības ražošanas nozares pārdotos ražojumus ar līdzvērtīgiem ražojuma veidiem, kurus pārdod Krievijas ražotāji eksportētāji, Komisija veica tuvināšanu, grupējot dažus līdzīgus ražojuma veidus, tomēr tā saglabāja lielāko daļu ražojuma veidu. Ņemot vērā plašo produkta kontroles numuru (PKN) daudzveidību, kas tikai nedaudz atšķiras izmēru, biezuma un/vai pārklājuma ziņā, bija iespējams grupēt ļoti līdzīgus PKN, pārmērīgi neietekmējot salīdzinājuma precizitāti. Šī metodika ļāva Komisijai salīdzināt importa

kritisko masu ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu. Konkrētāk, Komisija veica šādas darbības, lai varētu pareizi salīdzināt attiecīgos ražojumus: 1) tika grupēti trīs fenola pārklājumu veidi (F-W-HT, kā aprakstīts anketā); 2) tika grupētas divu veidu virsmas, kas ir bez pārklājuma, bet ar līdzīgām īpašībām (CP un WG); 3) Komisija aprēķināja katras saplākšņa loksnes virsmu, reizinot platumu ar garumu. Šis aprēķins tika veikts kvadrātmilimetros, lai varētu salīdzināt līdzīgus izmērus, kas izvietoti atšķirīgi un/vai uzrādīti atšķirīgi. Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka cenu starpība starp dažādiem grupētiem ražojuma veidiem ir [4–7 %]. Pat ja iespējamā cenu starpība tiktu akceptēta, Komisija šo atšķirību neuzskatīja par būtisku. Patiešām, tas apliecināja, ka Komisijas veiktā grupēšana neliedz veikt precīzu cenu salīdzināšanu. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka pagaidu posmā veiktā grupēšana ļāva veikt pamatotu un ticamu cenu salīdzinājumu un līdzīgu ražojuma veidu salīdzināmību.

(144) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas iesniedza piezīmes par cenu starpības aprēķinu, kā norādīts pagaidu regulas 100. apsvērumā. Papildus šīm piezīmēm un nelielām izmaiņām, kas veiktas vidējā svērtajā cenu starpībā, starpība izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, tika pārskatīta un tagad ietilpst robežās no 9,6 % līdz 18,4 % importam no attiecīgās valsts Savienības tirgū. Vidējā svērtā cenu starpība, kas konstatēta, pamatojoties uz izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju sniegtajiem datiem, bija 12,6 %.

(145) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka cenu starpības un mērķa cenas starpības aprēķini bija nepilnīgi šādu iemeslu dēļ: i) ņemot vērā ievērojamo konkurences pārklāšanās trūkumu attiecībā uz Krievijas izcelsmes ražojumu veidiem un Savienības ražošanas nozares ražotajiem un pārdotajiem ražojumu veidiem, aprēķini nebija reprezentatīvi; ii) dažādu ražojumu veidu grupēšana bija nepilnīga, jo tajā netika ņemtas vērā izmēru atšķirības, kas ietekmē cenas, cita starpā dažāda šķiedras virziena dēļ; iii) veicot aprēķinus, Komisija nav ņēmusi vērā saistīto importētāju PVA izmaksas un peļņu.

(146) Attiecībā uz konkurences pārklāšanos Komisija pretēji apgalvojumam konstatēja būtisku sakritības līmeni Savienības un Krievijas pārdošanas apjomos. Tāpat tika konstatēts, ka bērza saplāksnim, ko pārdeva Savienības un Krievijas ražotāji, bija vienādas fizikālās un tehniskās pamatīpašības un ka gan Savienības ražotāju nozare, gan ražotāji eksportētāji konkurē tajās pašās nozarēs un par tiem pašiem galalietotājiem. Attiecībā uz otro apgalvojumu Komisija saglabāja savu nostāju, kā paskaidrots 143. apsvērumā, ka dažu ražojumu veidu grupēšana un pārrēķināšana virsmas laukumā bija gan piemērota, gan nepieciešama, lai varētu samērīgi salīdzināt līdzvērtīgus ražojumu veidus, ņemot vērā lielo skaitu nelielo dažādu PKN atšķirību. Komisija arī norādīja, ka *Sveza* grupa neierosināja citu alternatīvu metodi, kas ļautu pienācīgi salīdzināt cenas. Attiecībā uz trešo apgalvojumu Komisija saglabāja savu nostāju, kas izklāstīta 141. apsvērumā, un atgādināja turpmāk minēto.

(147) Attiecībā uz cenu starpības aprēķināšanu Komisija ņēma vērā brīdi, kad Krievijas imports Savienības tirgū sāka konkurēt ar Savienības ražotāju ražojumiem, un tāpēc aplūkoja pirmās nesaistītās personas iepirkuma cenu, jo šai personai bija iespēja izvēlēties vai nu Savienības ražošanas nozares, vai Krievijas piegādātājus. Attiecībā uz eksporta cenām saistītajiem importētājiem tika izmantota pamatregulas 2. panta 9. punktā noteiktā metodika. Pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošana pēc analoģijas ļauj noteikt cenu, kas ir pilnībā salīdzināma ar cenu, kura tiek izmantota, pārbaudot pārdošanu nesaistītiem klientiem, un arī salīdzināma ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu, tāpēc bija pamatots saistītā importētāja PVA un peļņas atskaitījums no tālākpārdošanas cenas nesaistītiem klientiem.

(148) Šāds atskaitījums bija vajadzīgs arī, lai varētu precīzi aprēķināt mērķa cenas starpību. Savienības ražošanas nozares mērķa cenas pamatā ir tās ražošanas izmaksas, kam pieskaitīta mērķa peļņa, neatkarīgi no tā, vai pēc tam ražojumus pārdod Savienībā saistītiem vai nesaistītiem klientiem, attiecīgi tā arī neietvēra Savienības saistīto pārdošanas vienību PVA izmaksas un peļņu.

4.4. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

4.4.1. *Vispārīgas piezīmes*

(149) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 101. līdz 105. apsvērumā.

4.4.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

4.4.2.1. Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

(150) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 106. līdz 109. apsvērumā.

4.4.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

(151) Ņemot vērā iepriekš 4.3.1. iedaļā izklāstīto metodiku attiecīgā ražojuma importa identificēšanai, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomam un tirgus daļai attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

4. tabula

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

	2017	2018	2019	Izmeklēšanas periods
Kopējais pārdošanas apjoms Savienības tirgū (m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indekss	*100*	*100*	*92*	*83*
Tirgus daļa	47 %	44 %	41 %	39 %
Indekss	*100*	*94*	*88*	*83*

Avots: sūdzības iesniedzējs, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un *Eurostat*.

(152) Visā attiecīgajā periodā kopējais Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms ievērojami samazinājās, proti, par 17 %. No 2017. līdz 2018. gadam Savienības pārdošanas apjoms saglabājās tādā pašā līmenī, bet 2019. gadā tas samazinājās par 8 % un no 2019. gada līdz IP samazinājās vēl par 10 %.

(153) Tāpat arī par 17 % samazinājās Savienības ražošanas nozares tirgus daļa, uzrādot nemainīgu lejupslīdi, kuras dēļ Savienības ražošanas nozares klātbūtne tirgū samazinājās no 47 % tirgus daļas 2017. gadā līdz 39 % IP.

4.4.2.3. Izaugsme

(154) Sakārtota tirgus, kurā pastāv stabils Savienības patēriņš, kontekstā iepriekš minētie skaitļi liecina, ka Savienības ražošanas nozare piedzīvoja ievērojamu ražošanas apjoma, pārdošanas apjoma un tirgus daļas samazināšanos.

4.4.2.4. Nodarbinātība un ražīgums

(155) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 114. līdz 116. apsvērumā.

4.4.2.5. Dempinga starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējā dempinga

(156) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 117. līdz 118. apsvērumā.

4.4.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

(157) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 119. līdz 131. apsvērumā.

4.5. **Secinājums par kaitējumu**

(158) Situācijā, kad Savienībā stabili pieauga patēriņš, imports no Krievijas attiecīgajā periodā pieauga (+14 %) par cenām, kas bija ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Tas ļāva Krievijas ražotājiem eksportētājiem IP iegūt 46 % lielu tirgus daļu (pieaugums no 40 % 2017. gadā).

(159) Šādos apstākļos Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis pasliktinājās, kā liecina visi galvenie makroekonomiskie rādītāji ar negatīvu tendenci: ražošanas apjoms (-14 %), ES pārdošanas apjoms (–17 %) un ievērojams tirgus daļas samazinājums (no 47 % līdz 39 %) attiecīgajā periodā.

(160) Reaģējot uz Krievijas zemo cenu spiedienu, Savienības ražošanas nozare centās samazināt izmaksas un veica korekcijas nodarbinātībā (–12 %), kā norādīts pagaidu regulas 6. tabulā. Tomēr importa no Krievijas par dempinga cenām radītā spiediena (pieaugošu apjomu un zemu cenu ziņā) rezultātā attiecīgajā periodā kritās ES pārdošanas apjoms un strauji palielinājās krājumi (+22 %), 2018. gadā sasniedzot maksimālo līmeni (+41 %), kā norādīts pagaidu regulas 9. tabulā.

(161) Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas attiecīgajā periodā ievērojami pieauga (+10 %), kā norādīts pagaidu regulas 7. tabulā, galvenokārt būtiska izejvielu cenu pieauguma dēļ.

(162) Importa par dempinga cenām radītā spiediena dēļ Savienības ražošanas nozares izmaksas pieauga lielākā mērā nekā pārdošanas cenas. Tāpēc rentabilitāte attiecīgajā periodā samazinājās no veselīgas situācijas (+9,7 %) 2017. gadā līdz neilgtspējīgam zaudējumu scenārijam (–2,8 %) IP, kā norādīts pagaidu regulas 10. tabulā.

(163) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 3. panta 5. punkta nozīmē.

5. **CĒLOŅSAKARĪBA**

5.1. **Importa par dempinga cenām ietekme**

(164) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka no Krievijas veiktais imports nevarēja būt kaitējuma cēlonis, jo tas atrodas citā tirgus segmentā.

(165) Kā aprakstīts turpmāk 5.2.7. iedaļā, izmeklēšanā tika konstatēts, ka Savienības ražošanas nozare un ražotāji eksportētāji konkurē vienā un tajā pašā nozarē un piegādā preces vieniem un tiem pašiem galalietotājiem.

(166) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 138. līdz 141. apsvērumā.

5.2. **Citu faktoru ietekme**

5.2.1. *Imports no trešām valstīm*

(167) Lai noteiktu importa apjomu no trešām valstīm, Komisija, kā skaidrots 4.3.1. iedaļā, piemēroja to pašu attiecību (*TARIC*/KN), kas pēc procedūras sākšanas fiksēta starp importa apjomiem (tonnās) ar KN kodu kopumā un attiecīgā ražojuma importu pēc *TARIC* datiem. Lai pārvērstu tonnas kubikmetros, Komisija izmantoja pārrēķina koeficientu 0,69.

(168) Vienīgās trešās valstis, kas Savienībā importēja ievērojamus apjomus, bija Baltkrievija un Ukraina. Pēc procedūras sākšanas fiksētā attiecība (*TARIC*/KN) Baltkrievijai ir 39 % un Ukrainai 61 %.

(169) Kā paskaidrots iepriekš 4.3.2. iedaļā, Komisija noteica importa cenas, pamatojoties uz EUR/t KN līmenī.

(170) Importa apjomam no citām trešām valstīm attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

5. tabula

Imports no trešām valstīm

Valsts		2017	2018	2019	Izmeklēšanas periods
Ukraina	Apjoms (m³)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indekss	*100*	*123*	*128*	*130*
	Tirgus daļa	4 %	4 %	5 %	5 %
	Vidējā cena (EUR/t)	651	725	641	616
	Indekss	*100*	*111*	*98*	*95*
Baltkrievija	Apjoms (m³)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indekss	*100*	*113*	*111*	*117*
	Tirgus daļa	7 %	8 %	8 %	8 %
	Vidējā cena (EUR/t)	403	481	387	363
	Indekss	*100*	*119*	*96*	*90*
Citas trešās valstis ([22])	Apjoms (m³)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indekss	*100*	*120*	*120*	*112*
	Tirgus daļa	2 %	2 %	2 %	2 %
	Vidējā cena (EUR/t)	566	576	565	561
	Indekss	*100*	*102*	*100*	*99*
Visas trešās valstis kopā, izņemot Krieviju	Apjoms (m³)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Pēc procedūras sākšanas tika noteikts, ka "citām trešām valstīm" attiecība (*TARIC*/KN) starp importa apjomiem ar KN kodu kopumā un attiecīgā ražojuma importa apjomu pēc *TARIC* datiem ir 8 %.

	Indekss	*100*	*117*	*117*	*120*
	Tirgus daļa	13 %	14 %	14 %	15 %
	Vidējā cena (EUR/t)	537	574	535	520
	Indekss	*100*	*107*	*100*	*97*

Avots: Eurostat.

(171) Salīdzinājumā ar Krieviju Baltkrievijai un Ukrainai bija ierobežota klātbūtne Savienības tirgū. To tirgus daļa attiecīgajā periodā palika relatīvi nemainīga, šajā periodā pieaugot tikai nedaudz – par 1 procentpunktu, IP attiecīgi sasniedzot 8 % un 5 % līmeni. Visas pārējās trešās valstis nedaudz palielināja savu klātbūtni, bet to tirgus daļa saglabājās neliela – 2 %. Kopējā tirgus daļa importam no visām trešām valstīm, izņemot Krieviju, no 2017. līdz 2018. gadam palielinājās par 1 % un no 2019. gada līdz IP par 1 %, sasniedzot 15 % līmeni.

(172) Cenu ziņā attiecīgajā periodā Ukrainas cenas bija nedaudz augstākas par Krievijas cenām un Baltkrievijas cenas – zemākas. To, ka Baltkrievijas cenas bija zemākās, gan importētāji, gan sūdzības iesniedzēji pamato ar tās ierobežoto tehnoloģiju, kas ļauj ražot tikai ļoti specifiskus un lētākas kvalitātes ražojumus. Pretstatā Baltkrievijai imports no Krievijas ietvēra plašāku ražojumu klāstu un augstākas kvalitātes bērza saplāksni, tādējādi tā vidējās cenas bija augstākas.

(173) Balstoties uz minēto, Komisija secināja, ka no citām valstīm veiktā importa ietekme nemazina cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Krievijas un Savienības ražotājiem nodarīto būtisko kaitējumu.

(174) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā faktu, ka imports no Baltkrievijas un Ukrainas palielinājās gan apjomā, gan par zemākām cenām (pēc muitas nodokļa korekcijas) nekā Krievijas eksports uz Savienību, tādējādi veicinot kaitējumu. Neņemot vērā šos elementus, Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu, analizējot importu no trešām valstīm. Turklāt Krievijas Federācijas valdība apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi novērtējusi importa no trešām valstīm ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

(175) Komisija šo apgalvojumu noraidīja. Pirmkārt, attiecībā uz Ukrainas importu tā atgādināja, ka importa cenas tika balstītas uz *Eurostat* datiem *CIF* līmenī un tādējādi pirms muitas nodokļa piemērošanas. Tādējādi Komisija apstiprināja, ka cenas no Ukrainas bija augstākas nekā importa no Krievijas cenas. Jebkurā gadījumā, ja Komisija salīdzinātu importu no Krievijas un Ukrainas pēc muitas nodokļa piemērošanas (kas attiecas tikai uz Krievijas importu), cenas no abām valstīm būtu vienā diapazonā. Ņemot vērā tā ierobežoto apjomu un tirgus daļu, imports no Ukrainas nemazina cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Krievijas un Savienības ražotājiem nodarīto būtisko kaitējumu.

(176) Otrkārt, lai arī apjomi gan no Ukrainas, gan no Baltkrievijas pieauga, tie pieauga no salīdzinoši maza sākuma punkta un to ietekme uz Savienības tirgu bija neliela, jo to attiecīgās tirgus daļas palielinājās tikai par 1 procentpunktu, turpretī imports no Krievijas palielināja savu tirgus daļu par 6 procentpunktiem. Tāpēc Komisija apstiprināja savu provizorisko konstatējumu, ka imports no citām valstīm nemazina cēloņsakarību.

(177) Visbeidzot, Komisija atgādināja, ka imports no trešām valstīm, izņemot Ukrainu un Baltkrieviju, veidoja tikai aptuveni 2 % no Savienības tirgus un attiecīgajā periodā palika šādā līmenī. Līdzīgi arī cenu līmenis attiecīgajā periodā saglabājās nemainīgs. Tādējādi šis imports netika uzskatīts par tādu, kas varētu nodarīt kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.2.2. *Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji*

(178) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs – *Sveza* grupa – apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pozitīvie eksporta rādītāji ir veicinājuši kaitējumu, jo, iespējams, eksporta pārdošanas apjoma pieaugums varētu būt bijis uz iekšzemes pārdošanas apjoma rēķina. Pēc galīgās informācijas izpaušanas arī Krievijas Federācijas valdība apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji (palielināts eksports par zemām cenām) bija kaitējuma cēlonis.

(179) IP laikā Savienības ražošanas nozarei bija pietiekama ražošanas jauda, lai aptvertu eksporta pārdošanas apjoma pieaugumu. Tas pats attiecas uz izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem. Turklāt eksporta apjoma pieaugums veidoja tikai nelielu daļu no 17 % samazinājuma, kā parādīts 4. tabulā, kas ietekmēja iekšzemes pārdošanas apjomu. Tāpēc Savienības ražošanas nozares eksporta pieaugums nav veicinājis kaitējumu, kas nodarīts Savienības ražošanas nozarei.

(180) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *UPM* norādīja, ka pagaidu regulā Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāju analīze ir balstīta uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju datiem, kas liecināja par pieaugumu, pretēji kopējiem Savienības ražošanas nozares eksporta rādītājiem, ko aprēķinājuši sūdzības iesniedzēji un kas liecināja par samazinājumu.

(181) Pēc sūdzības iesniedzēja aprēķiniem kopējais Savienības ražošanas nozares eksports attiecīgajā periodā samazinājās par 4 %. Lai gan eksporta apjomi no 2017. līdz 2019. gadam samazinājās par 12 %, no 2019. gada līdz IP eksporta apjomi palielinājās par 8 %, kas izraisīja eksporta pieaugumu procentos no kopējā pārdošanas apjoma. Attiecīgi Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji nevarēja veicināt Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

(182) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 150. līdz 152. apsvērumā.

5.2.3. *Neizdevīgi konkurences apstākļi piekļuvē galvenajai izejvielai*

(183) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare cieš no tā, ka tai ir ierobežota galvenās izejvielas – bērza apaļkoku – pieejamība, kuras dēļ varētu būt samazinājušies ražošanas apjomi, pieaugušas izmaksas un tādējādi radies kaitējums.

(184) Kā skaidrots pagaidu regulas 154. apsvērumā, piekļuve galvenajai izejvielai – bērza apaļkokiem – kaitējumu neizskaidro, jo Savienības ražotājiem bērza apaļkoku piegādes bija pietiekamas. Pagaidu regulas 9. tabulā ir norādīts, ka izlasē iekļauto Savienības ražotāju krājumi attiecīgajā periodā palielinājās par 22 % un jo īpaši no 2019. gada līdz IP – par 6 %. Krājumu dinamika liecināja, ka problēma nebija saistīta ar ražošanu, bet drīzāk ar saražoto apjomu komercializāciju. Tāpēc ražošanas apjomu samazināšanās attiecīgajā periodā nav skaidrojama ar koksnes pieejamību.

(185) Izmeklēšanā arī tika konstatēts, ka izejvielu izmaksas nevājina cēloņsakarību. Problēma ir drīzāk saistīta ar Savienības ražošanas nozares ierobežoto spēju paaugstināt cenas tādā pašā mērā kā palielinājās izmaksas tāda spiediena dēļ, kuru gan apjomu, gan cenu ziņā radīja imports par dempinga cenām no Krievijas. Kā paskaidrots pagaidu regulas 155. apsvērumā, par to jo īpaši varētu liecināt fakts, ka laikā no 2019. gada līdz izmeklēšanas periodam Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas samazinājās, bet tas neuzlaboja tās rentabilitāti. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus.

5.2.4. *Pašu radīts kaitējums*

(186) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Krievijas Federācijas valdība apgalvoja, ka jaudas palielināšana, lai pielāgotos ražošanas pieaugumam, kas netika realizēts, bija kaitējuma cēlonis.

(187) Pretēji šim apgalvojumam Komisija konstatēja, ka gada ieguldījumi, kā parādīts 10. tabulā un paskaidrots pagaidu regulas 130. apsvērumā, attiecīgajā periodā samazinājās par 1 %. Tāpat, kā paskaidrots pagaidu regulas 108. apsvērumā, Savienības ražošanas jauda attiecīgajā periodā kopumā tika samazināta par 3 %.

(188) Tāpēc Komisija secināja, ka tādējādi apgalvojums, ka ieguldījumi ražošanas jaudas palielināšanā bija kaitējuma avots, nav pamatots, kā tas arī izklāstīts pagaidu regulas 156. un 157. apsvērumā.

5.2.5. *Streiki Somijā*

(189) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka streiki Somijā negatīvi ietekmēja Savienības ražošanas nozari, kā rezultātā samazinājās ražošanas apjoms un līdz ar to arī pārdošanas apjomi. Streiki, iespējams, ir izraisījuši arī izmaksu pieaugumu, kā rezultātā samazinājās rentabilitāte.

(190) Krājumu pieaugums, kā norādīts pagaidu regulas 9. tabulā, liecina, ka problēmas nav saistītas ar ražošanu. Attiecībā uz izmaksu pieaugumu – pretēji apgalvojumiem pagaidu regulas 7. tabula liecina par izmaksu samazināšanos periodā, kad notika streiki. Tāpēc Komisija secināja, ka rūpnīcu streiki Somijā nav veicinājuši Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

5.2.6. *Covid-19 ietekme*

(191) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka Covid-19 noteiktā "lokdauna" dēļ varēja rasties ražošanas pārtraukumi, kuri, iespējams, ir ietekmējuši ražošanas apjomus, nodarbinātību un izmaksas. Pēc galīgās informācijas izpaušanas arī Krievijas Federācijas valdība apgalvoja, ka Covid-19 pandēmija bija galvenais iemesls kaitējuma situācijai, kurā nonākusi Savienības ražošanas nozare.

(192) Kā paskaidrots 128. apsvērumā, krājumu dinamika un izmaksas bija pretrunā apgalvojumiem. Covid-19 krīze nav negatīvi ietekmējusi ražošanas apjomus un nodarbinātību IP. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus un secināja, ka Covid-19 ietekme nemazina cēloņsakarību.

5.2.7. *Ražojumu salīdzināmība*

(193) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka bērza saplāksnis, ko ražo Krievijas ražošanas nozare, nekonkurē ar Savienības ražošanas nozares ražoto saplāksni, jo tās, iespējams, ražo dažādas kvalitātes ražojumus, kuri paredzēti dažādiem segmentiem, un tāpēc imports no Krievijas nav kaitējuma cēlonis.

(194) Tomēr Komisija salīdzināja tūkstošiem dažādu saplākšņa ražojumu veidu un konstatēja būtisku sakritības līmeni (vairāk nekā 68 %) starp Savienības pārdošanas apjomiem un no Krievijas importētajiem ražojumiem. Turklāt izmeklēšanā tika konstatēts ne vien tas, ka importētajiem un līdzīgajiem Savienības ražojumiem ir vienādas fizikālās un tehniskās pamatīpašības, bet arī tas, ka Savienības ražošanas nozare un ražotāji eksportētāji konkurē vienā un tajās pašā nozarē un par vieniem un tiem pašiem galalietotājiem. Tāpēc Komisija secināja, ka iespējamais ražojumu salīdzināmības un konkurences trūkums nemazina cēloņsakarību.

(195) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa uzstāja, ka būtiski trūkst ražojumu salīdzināmības un līdz ar to konkurences pārklāšanās, kas jāņem vērā, veicot cēloņsakarības analīzi. Tas arī apgalvoja, ka Komisijas arguments, ka ražojumu salīdzināmība neietekmē cēloņsakarību, ir kļūdains un neatbilst PTO noteikumiem. Tāpat Krievijas Federācijas valdība apgalvoja, ka Komisija nav pietiekami analizējusi ražojumu salīdzināmību un konkurences pārklāšanos starp dažādu veidu ražojumiem ar atšķirīgām īpašībām.

(196) Komisija nepiekrita apgalvojumam, ka tā nav ņēmusi vērā ražojumu salīdzināmības ietekmi uz cēloņsakarību, un uzskatīja to par nepareizu Komisijas secinājumu interpretāciju. Kā aprakstīts 194. apsvērumā, Komisija pretēji ražotāja eksportētāja apgalvojumam konstatēja, ka, ņemot vērā ievērojamo ražojumu atbilstības un konkurences līmeni tajās pašās nozarēs un par tiem pašiem lietotājiem, pastāv gan ražojumu salīdzināmība, gan konkurence. Tādējādi apgalvojums par ražojumu salīdzināmības un konkurences trūkumu bija nepamatots un nevarēja mazināt cēloņsakarību.

(197) Cits ražotājs eksportētājs (*SPM*) arī atsaucās uz iespējamo ražojumu salīdzināmības un konkurences trūkumu un pieprasīja, lai no ražojumu tvēruma tiktu izslēgti tie ražojuma veidi, kurus neražoja Savienības ražošanas nozare.

(198) Komisija noraidīja šo apgalvojumu 196. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ. Turklāt Komisija atgādināja, ka tā, kā aprakstīts 143. apsvērumā, bija grupējusi ļoti līdzīgus ražojuma veidus, lai nodrošinātu godīgu cenu salīdzinājumu starp importu no Krievijas un Savienības ražošanas nozares pārdotajiem ražojumiem, pamatojoties uz reprezentatīviem apjomiem.

(199) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 162. līdz 163. apsvērumā.

(200) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā informāciju par datiem pēc IP, kas, pēc tā domām, parādīja, ka imports no Krievijas nevarēja nodarīt kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Tā jo īpaši atsaucās uz konkrētiem sūdzības iesniedzēja paziņojumiem, ka tam nebija izdevies radušos globālo cenu pieaugumu nodot tālāk noslēgto līgumu dēļ un ka pēc IP nebija ne cenu starpības, ne mērķa cenu starpības. Tā vietā iespējamā kaitējuma avots bija ilgtermiņa līgumi un izejvielu cenu izmaiņas.

(201) Turklāt *SPM* apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā notikumus pēc IP, novērtējot kaitējumu un cēloņsakarību, kas saskaņā ar *SPM* pausto, ir nepieciešams gadījumā, kad situācijas attīstība pēc IP ir acīmredzama, neapstrīdama un ilgstoša.

(202) Komisija savā kaitējuma un cēloņsakarības analīzē izskatīja situāciju, kāda tika konstatēta IP. Komisija atgādināja, ka atbilstoši pamatregulas 6. panta 1. punktam parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas periodam. Tā arī uzskatīja, ka situācijai pēc IP ir pagaidu raksturs un ka tā ir negaidītas un ātras atgūšanās pēc Covid-19 rezultāts. Tāpēc netika uzskatīts, ka šie pagaidu apstākļi padarītu piedāvāto galīgo antidempinga maksājumu noteikšanu par nepiemērotu, pat ņemot vērā notikumus pēc IP. Tomēr, kā paskaidrots 16. apsvērumā, Komisija analizēs situāciju pēc IP, ņemot vērā iespējamo maksājumu atlikšanu saistībā ar īslaicīgām tirgus apstākļu izmaiņām. Tomēr šī analīze tiks veikta noteiktajā laikā un apkopota atsevišķā lēmumā.

5.3. **Secinājums par cēloņsakarību**

(203) Pamatojoties uz iepriekš minēto un tā kā netika saņemtas citas piezīmes, Komisija secināja, ka neviens no faktoriem, analizētiem atsevišķi vai kopā, nemazina cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei tādā mērā, ka šāda sakarība vairs nebūtu patiesa un būtiska, un tas apstiprina secinājumu pagaidu regulas 164. līdz 166. apsvērumā.

6. **PASĀKUMU LĪMENIS**

6.1. **Kaitējuma starpība**

(204) *UPM* un *Sveza* grupas apgalvojumi par korekcijām, kas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu veiktas cenu starpības aprēķinos, attiecas arī uz kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķinu. Komisija šos apgalvojumus noraidīja, kā izklāstīts iepriekš 4.3.3. iedaļā.

(205) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa arī apgalvoja, ka Komisija ir nepareizi aprēķinājusi kaitējuma starpību, jo tā nav atskaitījusi citu faktoru kaitīgo ietekmi. Pēc *Sveza* grupa domām, Komisijai ir jānodrošina, ka noteiktā antidempinga maksājuma summa (ja tāda ir) nepārsniedz summu, kas nepieciešama, lai novērstu kaitējumu, kuru radījis imports par dempinga cenām, tostarp nodrošinot, ka antidempinga maksājuma summā neieskaita kaitīgo ietekmi, ko izraisījuši citi faktori, nevis minētais imports. Tāpēc Komisijai ir jāpielāgo kaitējuma starpība, lai izslēgtu kaitējumu, ko radījuši citi faktori, nevis imports no Krievijas.

(206) Pirmkārt, Komisija atgādināja, ka antidempinga maksājuma pamatā bija noteiktā dempinga starpība. Tāpēc uzliktais maksājums nepārsniedz apmēru, kas nepieciešams, lai novērstu kaitīgo ietekmi, kuru radījis imports par dempinga cenām, neskatoties uz to, ka noteiktā kaitējuma starpība ir ievērojami augstāka par dempinga starpību. Šajā sakarībā Komisija arī atgādināja, ka atbilstoši tam, kā aprakstīts iepriekš 5.2. iedaļā, Komisija pārbaudīja vairākus citus faktorus, kas, iespējams, veicināja kaitējumu, un konstatēja, ka neviens no šiem faktoriem atsevišķi vai kopā nespēja mazināt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un nodarīto kaitējumu. Visbeidzot, kaitējuma starpība jānosaka saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.c un 2.d punkta noteikumiem. Tāpēc Komisija noteica mērķa cenu un rentabilitātes līmeni, ņemot vērā minētos faktorus.

(207) Atbilstoši pamatregulas 9. panta 4. punkta trešajai daļai un tā kā Komisija nereģistrēja importu iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā, tā analizēja importa apjomu dinamiku, lai noteiktu, vai minētajā iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā notika turpmāks ievērojams izmeklējamā importa pieaugums, un tādējādi kaitējuma starpības noteikšanā ņemtu vērā šāda pieauguma radīto papildu kaitējumu.

(208) Uz datubāzes "*Surveillance 2*" datu pamata tika noskaidrots, ka importa apjomi no Krievijas četru nedēļu iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā bija par 98,6 % lielāki nekā vidējie četru nedēļu importa apjomi izmeklēšanas periodā. Uz šāda pamata Komisija secināja, ka iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā notika ievērojams izmeklējamā importa pieaugums.

(209) Lai ņemtu vērā importa pieauguma radīto papildu kaitējumu, Komisija nolēma koriģēt kaitējuma novēršanas līmeni atbilstīgi importa apjoma pieaugumam, kuru atbilstīgi pamatregulas 9. panta 4. punkta formulējumam uzskata par attiecīgo svēruma koeficientu. Tādējādi Komisija aprēķināja reizināšanas koeficientu, ko noteica, četru nedēļu iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā importētā apjoma (85 449 t) un 52 nedēļu IP importētā apjoma summu dalot ar importa apjomu IP, kas ekstrapolēts uz 56 nedēļām. Iegūtais skaitlis 1,02 atbilst turpmāka importa pieauguma radītajam papildu kaitējumam. Tāpēc kaitējuma starpība tika reizināta ar šo koeficientu. Tādējādi galīgais kaitējuma novēršanas līmenis ir šāds.

Valsts	Uzņēmums	Kaitējuma starpība
Krievija	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Sveza grupa	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās	39,9 %
	Visi pārējie uzņēmumi	58,3 %

(210) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka Komisijai nebija tiesību veikt kaitējuma starpības korekciju saskaņā ar 9. panta 4. punktu. Pirmkārt, tas apgalvoja, ka Komisija izmantoja divus dažādus datu avotus, proti, datubāzi *Surveillance 2* un *Eurostat*, lai konstatētu būtisku importa pieaugumu. Tas tika pamatots ar viena avota izmantošanu, lai noteiktu importu iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā, un cita avota izmantošanu kopā ar iespējami neuzticamu metodi, lai noteiktu importa apjomu IP. Tāpēc konstatējums par būtisku importa pieaugumu nebija balstīts uz pozitīvu pierādījumu objektīvu pārbaudi. Turklāt *Sveza* grupa apgalvoja, ka imports iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā nebija ne par samazinātām cenām, ne par samazinātām mērķa cenām salīdzinājumā ar Savienības cenām, un tāpēc šis imports nevarēja radīt papildu kaitējumu.

(211) Kā paskaidrots 207. apsvērumā, importa apjoms, nevis cenas, bija noteicošais faktors, lai izvērtētu, vai importa pieaugums ir radījis papildu kaitējumu. Patiešām, pamatregulas 9. panta 4. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka Komisijai jāņem vērā papildu kaitējums, kas radies no izmeklējamā importa apjoma turpmāka ievērojama pieauguma, ja iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā nav notikusi reģistrācija. Tā kā šajā periodā imports no Krievijas, objektīvi vērtējot, bija ļoti ievērojams, saskaņā ar šo noteikumu Komisija attiecīgi koriģēja kaitējuma starpības, jo pantā lietots apzīmējums "ņem vērā". Attiecībā uz dažādu datu avotu izmantošanu Komisija atgādināja,

ka analīze balstījās uz vienotu avotu – muitas administrāciju apkopoto informāciju – neatkarīgi no tā, kurā datubāzē šī informācija ir ietverta. Komisija arī atgādināja, ka, lai gan abās datubāzēs – *Eurostat* un *Surveillance 2* – tiek ievietota viena un tā pati informācija, tikai *Surveillance 2* sniedz informāciju šai analīzei nepieciešamo ikdienas datu līmenī. Attiecībā uz *Eurostat* datu ticamību un importa apjoma noteikšanas metodiku IP Komisija apstiprināja savu nostāju, kā izklāstīts 4.3. iedaļā. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(212) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 168. līdz 177. apsvērumā un grozīti ar iepriekš norādīto tabulu.

7. **SAVIENĪBAS INTERESES**

7.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(213) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas izlasē neiekļauts ražotājs eksportētājs *Segezha* apgalvoja, ka pasākumu noteikšana kaitētu Savienības ražotājiem, jo pastāv risks, ka Krievijas valdība varētu noteikt atbildes soļus kopā ar iespējamiem izejvielu eksporta ierobežojumiem. Komisijas rīcībā nebija nekādu pierādījumu, kas norādītu uz Krievijas valdības nodomu noteikt kādus atbildes soļus saistībā ar šo procedūru, tāpēc tā uzskatīja prasību par nepamatotu.

(214) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka antidempinga pasākumi, visticamāk, nedos nekādu konkrētu labumu Savienības ražošanas nozarei, jo, tā kā Savienības ražošanas nozarei trūkst jaudas, lai apmierinātu Savienības pieprasījumu, imports no Krievijas turpināsies, kā tas tika konstatēts pēc pasākumu noteikšanas. Komisija atgādināja, ka pasākumu mērķis nav bloķēt importu no Krievijas, bet gan izveidot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kas ļauj turpināt bērza saplākšņa iegādi no Krievijas, bet par taisnīgām cenām.

(215) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 179. līdz 182. apsvērumā.

7.2. **Nesaistīto importētāju intereses**

(216) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas vairāki importētāji apgalvoja, ka antidempinga maksājumu noteikšana tiem un klientiem palielinātu materiālu izmaksas. Šīs papildu izmaksas būtu grūti segt, un tādējādi tiktu apdraudēta to rentabilitāte un konkurētspēja. Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Birch Plywood Alliance* arī apgalvoja, ka pasākumi negatīvi ietekmēs importētājus un lietotājus.

(217) Attiecībā uz ekonomiskajām sekām importētājiem, kā aprakstīts pagaidu regulas 185. apsvērumā, izmeklēšanā tika konstatēts, ka izlasē iekļautajiem importētājiem ir ienesīga darījumdarbība ar vidējo svērto peļņu 4,7 % un to ražojumu sortimentā bērza saplākšņa īpatsvars ir dažāds.

(218) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas piezīmes par importētāju interesēm saistībā ar Savienības ražošanas nozares nepietiekamo jaudu bija tādas pašas kā lietotāju piezīmes, un tās ir aplūkotas turpmāk 7.3. iedaļā.

(219) Par nesaistīto importētāju interesēm netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 189. līdz 190. apsvērumā.

7.3. **Lietotāju intereses**

(220) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka antidempinga maksājumu noteikšanas dēļ tiktu apdraudēta lietotāju rentabilitāte un konkurētspēja. Tika arī apgalvots, ka lietotāju interešu novērtējums pagaidu regulā bija balstīts uz pētījumu, ko pasūtījis sūdzības iesniedzējs, un ka Komisija savās anketās nav ņēmusi vērā importētāju un lietotāju iesniegtos datus.

(221) Attiecībā uz to datu izmantošanu, kas iesniegti par ieinteresētajām personām, Komisija atgādināja, ka Savienības interešu, tajā skaitā lietotāju interešu, novērtējums tika veikts, pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp uz importētāju un lietotāju anketām, kā arī uz ieinteresēto personu sniegto informāciju. Attiecībā uz ietekmi uz lietotājiem, kā norādīts pagaidu regulas 194. apsvērumā, pasākumu noteikšanai, visticamāk, būtu atšķirīga ietekme uz dažādiem lietotājiem atkarībā no bērza saplākšņa izmaksu īpatsvara attiecīgā sektora kopējās izmaksās un no spējas novirzīt izmaksas uz lejupējiem patērētājiem. Pamatojoties uz paskaidrojumiem, kas izklāstīti pagaidu regulas 194. un 195. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka pasākumu negatīvā ietekme uz lietotājiem neatsver pasākumu pozitīvo ietekmi uz Savienības ražotājiem.

(222) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka Savienības ražotāji atteicās piegādāt noteiktiem klientiem vai noteiktus ražojumus.

(223) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Birch Plywood Alliance* un *Sveza* grupa apgalvoja, ka nepietiekamā piegāde no Savienības ražotājiem nav netieša vai īslaicīga, bet gan strukturāla un ka Savienības ražotāji atsakās piegādāt noteiktiem klientiem vai noteiktus ražojumus.

(224) Komisija atgādināja, ka Savienības ražošanas nozarei nav pienākuma pilnībā apmierināt Savienības pieprasījumu. Faktiski, kā parādīts pagaidu regulas 1. un 4. tabulā, Savienības ražošanas nozare nespēj apmierināt visu Savienības patēriņu. Tādējādi nav novēršams, ka ir klienti, kurus Savienības ražošanas nozare tiešā veidā neapgādā. Tomēr, kā izklāstīts pagaidu regulas 186. apsvērumā, pasākumi nav paredzēti, lai apturētu importu no Krievijas, bet gan lai ļautu turpināt bērza saplākšņa iegādi no Krievijas par taisnīgām cenām, kā tas arī bija pēc pagaidu maksājumu noteikšanas.

(225) Pie tam, kā norādīts pagaidu regulas 187. apsvērumā, Savienības ražošanas nozare ir izveidojusi plašu mazumtirgotāju tīklu, kas ļauj Savienības ražošanas nozarei sasniegt mazus klientus, kuri nespēj iegādāties veselus konteinerus. Turklāt, kā minēts iepriekš, jebkurš patērētājs var turpināt iegādāties ražojumus no Krievijas ražotājiem, kā arī no citām trešām valstīm, piemēram, Ukrainas un Baltkrievijas.

(226) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Blomberger Holzindustrie GmbH*, kas ir bērza saplākšņa lietotājs, apgalvoja, ka tā darījumdarbība tiktu negatīvi ietekmēta, jo uzņēmums darbojas ar ilgtermiņa līgumiem, kurus nevar mainīt īsā laikā. Tomēr procedūras sākšanas dienā visām zināmajām ieinteresētajām personām tika paziņots par procedūras sākšanu. Paziņojumā par procedūras sākšanu, kas publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, bija sniegts sīki izstrādāts izmeklēšanas grafiks. No procedūras sākuma bija pieejama arī sūdzības atklātā versija, kurā bija ietverta informācija par iespējamiem dempinga līmeņiem. Tāpat arī visas ieinteresētās personas saņēma iepriekšējas informācijas izpaušanas dokumentus ar paredzamo maksājumu apjomu četras nedēļas pirms to piemērošanas. Tāpēc Komisija secināja, ka ieinteresētajām personām laikus tika sniegta pietiekama informācija par izmeklēšanas iespējamo ietekmi.

(227) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas daudzi lietotāji un citas ieinteresētās personas apgalvoja, ka pasākumi radītu būtisku ietekmi uz lietotāju finansiālo stāvokli. Tika apgalvots, ka situāciju īpaši pasliktināja tirgus attīstība pēc IP, proti, ievērojams cenu, tostarp transportēšanas cenu, pieaugums, liekot lietotājiem maksāt daudz augstāku cenu par attiecīgo ražojumu salīdzinājumā ar IP. Ieinteresētās personas apgalvoja, ka lietotāji cenu pieaugumu, kas izriet no maksājumiem tirgus situācijā pēc IP, nevar turpināt nodot galalietotājiem un ka tāpēc analīze par ietekmi uz lietotājiem un importētājiem, kura veikta pagaidu posmā, ir uzskatāma par nederīgu tādu notikumu dēļ, kas norisinājās pēc IP. Šajā saistībā dažas personas lūdza Komisiju novērtēt pēc IP pieejamos datus, lai labāk novērtētu Savienības intereses.

(228) Komisija atgādināja, ka dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam. Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2017. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām. Tādējādi šīs izmeklēšanas konstatējumi ir balstīti uz informāciju, kas iegūta par iepriekš minēto periodu. Šajā ziņā Komisija uzskatīja, ka ir paredzams, ka attiecīgā ražojuma iespējamās pārmērīgi augstās cenas pēc IP un transportēšanas cenu pieaugums būs īslaicīgs, ņemot vērā pasaules ekonomikas atveseļošanos pēc Covid krīzes un pieprasījuma pieaugumu. To apstiprināja Pasaules Bankas paustā perspektīva ([23]). Tādējādi Komisijas rīcībā esošā informācija par norisēm pēc IP nemainīja iepriekš un pagaidu regulā izklāstītos secinājumus.

(229) Lai gan šķietami ir vispārpieņemts fakts, ka cenas noteiktā brīdī stabilizēsies, Komisijai bija grūti noteikt, kādos līmeņos un cik ilgi turpināsies augstā pieprasījuma un augsto cenu situācija. Jebkurā gadījumā Komisija izņēmuma kārtā pieprasīja pēc IP pieejamos datus par konkrētu ražošanas apjomu, pārdošanas apjomu, pārdošanas cenām un Savienības ražotāju rentabilitāti un apkopoja ieinteresēto personu viedokļus, lai pienācīgā veidā turpmāk novērtētu neseno tirgus norišu ietekmi uz Savienības interesēm.

7.4. **Piegādātāju intereses**

(230) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 197. un 200. apsvērumā.

7.5. **Citas ieinteresētās personas: citi saplākšņa ražotāji, vides intereses**

(231) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas tika izteikts apgalvojums, ka Komisija piešķir nozīmi nepamatotiem argumentiem, kurus paudušas apvienības, kas pārstāv citu veidu koku saplākšņa ražotājus. Tika arī norādīts, ka arguments, saskaņā ar kuru bērza "augstākas cenas" būtu "piesaistījušas pieprasījumu, kas tradicionāli bijis pēc citu veidu koka", ir neloģisks. Komisija norādīja, ka pagaidu regulas 201. apsvērumā minētajā argumentā ir noteikts, ka dažas izmaiņas cita veida saplākšņa pieprasījumā izraisīja bērza saplākšņa cenu samazināšanās salīdzinājumā ar citu veidu koku saplākšņa cenām. Turklāt pagaidu regulā Komisija ņēma vērā argumentus, kurus sniedza apvienības, kas pārstāv citu veidu koka saplākšņa ražotājus, bet tiem nepiešķīra īpašu nozīmi, jo šie argumenti jebkurā gadījumā nemainītu secinājumu, ka pasākumiem būtu pozitīva ietekme uz Savienības ražotājiem.

(232) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *Segezha* apgalvoja, ka pasākumu noteikšana būtu pretrunā Eiropas zaļajam kursam, jo pasākumi palielinātu oglekļa emisiju pārvirzi. Tomēr šis apgalvojums jau tika aplūkots pagaidu regulas 202. apsvērumā. Tā kā nav nekādas papildu informācijas, kas pamatotu šo argumentu, Komisija apstiprināja savu pagaidu regulā norādīto secinājumu.

(233) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Sveza* grupa apgalvoja, ka Savienības interešu novērtējumā prasītais interešu līdzsvars nenāk par labu Savienības ražotājiem. Pēc *Sveza* domām, nav sagaidāms, ka Savienības ražotāji gūs ievērojamu labumu no pasākumu noteikšanas ne apjoma, ne cenas ziņā. Tie arī joprojām nespēs apgādāt lielāko daļu lietotāju, jo situāciju saasina deficīts un cenu pieaugums. Turpretī lietotājiem šajā situācijā būtu jāuzņemas papildu izmaksu slogs, jo viņiem nekas cits neatliek, kā turpināt iegādāties ražojumus no Krievijas par cenām, kas saskaņā ar apgalvoto nav zemākas par Savienības ražotāju cenām vai mērķa cenām.

([23]) Pasaules Bankas novērtējumā par galvenajām plaša patēriņa precēm paredzēta cenu stabilizācija 2021. gada laikā. Pasaules Banka, *Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery* https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021.

(234) Komisija atgādināja, ka nolūkā pārbaudīt Savienības intereses saskaņā ar pamatregulas 21. pantu īpaši jāapsver nepieciešamība likvidēt kaitējumu radošā dempinga kropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci, bet pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un kaitējumu, nedrīkst piemērot, ja Komisija, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Savienības interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

(235) No tā izriet, ka pasākumus nepiemēro tad, ja dažādu interešu līdzsvarošana nepārprotami ir pretrunā pasākumu piemērošanai. Pretēji *Sveza* grupas apgalvojumiem nepietiek ar to, ka līdzsvarošanas pārbaude "nenāk par labu" pasākumu noteikšanai. Jebkurā gadījumā, kā paskaidrots iepriekšējos apsvērumos, Komisija detalizēti analizēja dažādas intereses un pasākumu noteikšanas ietekmi un konstatēja, ka rezultātā pasākumu noteikšana acīmredzami nebūtu pretrunā Savienības interesēm. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

7.6. **Secinājumi par Savienības interesēm**

(236) Ņemot vērā iepriekš minēto un kā aprakstīts 202. apsvērumā, situācija pēc IP tiek uzskatīta par īslaicīgu. Jebkurā gadījumā pēc IP veikto datu analīze parādīja, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis, kā secināts 4.5. iedaļā, nav būtiski mainījies. Tas arī parādīja, ka imports no Krievijas Savienības tirgū turpinājās arī pēc pagaidu pasākumu noteikšanas, reaģējot uz Savienības pieprasījumu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka galīgo pasākumu noteikšana acīmredzami nebūtu pretrunā Savienības interesēm saskaņā ar 21. pantu. Tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 204. apsvērumā.

8. **GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

(237) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas dažas personas apgalvoja, ka pasākumu piemērošanas gadījumā tie būtu jānosaka kā minimālā importa cena, jo tas nodrošinātu līdzsvaru starp dažādu personu interesēm, novērstu attiecīgā ražojuma deficītu un nodrošinātu konkurenci tirgū. Tāpat tika apgalvots, ka, nosakot minimālo importa cenu, būtu jāņem vērā cenu starpība starp kvadrātveida un taisnstūrveida saplāksni.

(238) Komisija uzskatīja, ka, tā kā attiecīgais ražojums bija ražots un pārdots dažādos ražojuma veidos, pasākumu noteikšana minimālās importa cenas veidā nebūtu ne praktiski iespējama, ne arī precīzi atspoguļotu dempinga līmeni.

8.1. **Galīgie pasākumi**

(239) Ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai nepieļautu attiecīgā ražojuma importa par dempinga cenām izraisītu turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(240) Pamatojoties uz iepriekš minēto, likmes, ar kādām tiks noteikti maksājumi, ir šādas.

Uzņēmums	Galīgais antidempinga maksājums
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza grupa	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās	14,85 %
Visi pārējie uzņēmumi	15,80 %

(241) Šajā regulā norādītās individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes tika noteiktas, pamatojoties uz šajā izmeklēšanā izdarītajiem konstatējumiem. Tāpēc tās atspoguļo izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Šīs maksājumu likmes piemēro tikai tāda attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir attiecīgajā valstī un kuru ražojuši konkrēti minētie tiesību subjekti. Uz tādu attiecīgā ražojuma importu, kuru ražojis kāds cits, šīs regulas rezolutīvajā daļā konkrēti neminēts uzņēmums, ieskaitot tiesību subjektus, kas ir saistīti ar konkrēti minētajiem tiesību subjektiem, būtu jāattiecina maksājuma likme, kura piemērojama "visiem pārējiem uzņēmumiem". Uz tiem nebūtu jāattiecina individuālās antidempinga maksājuma likmes.

(242) Ja uzņēmums pēc tam maina kāda sava subjekta nosaukumu, tas var pieprasīt, lai tam piemērotu minētās individuālās antidempinga maksājuma likmes. Šāds pieprasījums ir jāadresē Komisijai ([24]). Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi, regula par nosaukuma maiņu tiks publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(243) Lai līdz minimumam samazinātu antidempinga pasākumu apiešanas risku maksājuma likmju atšķirību dēļ, ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas nodrošina individuālo antidempinga maksājumu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie antidempinga maksājumi, jāuzrāda derīgs komercrēķins dalībvalstu muitas dienestiem. Rēķinam jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kam nav pievienots šāds rēķins, būtu jāattiecina antidempinga maksājums, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(244) Kaut arī uzrādīt šo rēķinu dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīgs, lai importam piemērotu individuālās antidempinga maksājuma likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām šīs regulas 1. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, ir jāveic ierastās pārbaudes, un, tāpat kā visos pārējos gadījumos, tie var prasīt papildu dokumentus (kravas nosūtīšanas dokumentus u. c.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka vēlāka zemākas maksājuma likmes piemērošana ir pamatota. Lai nodrošinātu antidempinga maksājumu pareizu piemērošanu, antidempinga maksājums, kas noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kas šajā izmeklēšanā nesadarbojās, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neeksportēja uz Savienību.

8.2. **Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana**

(245) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma apmēru, summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu, kurš noteikts ar pagaidu regulu, būtu jāiekasē galīgi, nepārsniedzot šajā regulā noteikto galīgo maksājumu apjomu.

(246) Tā kā galīgā maksājuma likmes ir zemākas nekā pagaidu maksājuma likmes, tad būtu jāatmaksā tā nodrošinājuma summas daļa, kas pārsniedz galīgā antidempinga maksājuma likmes.

9. **SAISTĪBU PIEDĀVĀJUMI**

(247) Pēc galīgās informācijas izpaušanas pamatregulas 8. panta 2. punktā noteiktajā termiņā cenu saistību piedāvājumus iesniedza divi Krievijas ražotāji eksportētāji: *SPM* un *UPG*.

(248) Saskaņā ar pamatregulas 8. pantu cenu saistību piedāvājumiem jābūt pienācīgiem, lai novērstu dempinga kaitīgo ietekmi, un to pieņemšanu nevar uzskatīt par nepraktisku. Komisija novērtēja piedāvājumus, ņemot vērā šos kritērijus, un uzskatīja, ka to pieņemšana būtu nepraktiska šādu iemeslu dēļ.

([24]) *European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.*

(249) Abi uzņēmumi ražo un pārdod simtiem ražojuma veidu ar ievērojamām cenu atšķirībām. Viens no uzņēmumiem piedāvāja tikai vienu minimālo importa cenu, kas rada nopietnu šķērskompensācijas risku starp dažādu veidu ražojumiem. Otrs ražotājs eksportētājs piedāvāja minimālo importa cenu, kas vairumam ražojuma veidu būtu zemāka par cenu, kura nerada kaitējumu, un zemāka par līmeni, kas pienācīgi atspoguļotu dempinga starpību. Tāpēc ierosinātais minimālās importa cenas līmenis nebija pietiekams, lai novērstu dempinga kaitīgo ietekmi.

(250) Viens ražotājs ierosināja indeksēt minimālo importa cenu, pamatojoties uz bērza apaļkoku cenu dinamiku, bet otrs neierosināja nekādu indeksāciju. Tomēr, lai gan indeksācija būtu nepieciešama, ņemot vērā tirgū konstatēto cenu svārstīgumu, Komisija konstatēja, ka piedāvātais indekss neatspoguļo pārdošanas cenu dinamiku. Tāpēc ierosinātais indekss tika uzskatīts par neprecīzu.

(251) Bērza saplākšņa veidus un modeļus nevar viegli atšķirt citu no cita, veicot fizikālu pārbaudi. Jo īpaši būtu ļoti grūti novērtēt pārklājuma veidu tikai ar fizikālu pārbaudi. Bez detalizētas laboratorijas analīzes muitas dienesti nevarētu noteikt, vai importētais ražojums atbilst deklarētajam.

(252) Komisija saistību piedāvātājiem nosūtīja vēstules, kurās bija izklāstīti iemesli saistību piedāvājumu noraidīšanai.

(253) *UPG* par to iesniedza komentārus, taču nesniedza nevienu argumentu, kas ietekmētu piedāvājumu noraidīšanas iemeslus. Šīs piezīmes tika darītas pieejamas ieinteresētajām personām lietas materiālos.

(254) Šīs regulas 247.–251. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka saistību piedāvājumi ir neīstenojami un tādējādi ir nepraktiski pamatregulas 8. panta nozīmē, tāpēc tos noraidīja.

10. **NOBEIGUMA NOTEIKUMI**

(255) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ([25]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likme ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(256) Šīs regulas 3. pantā ir ietverts grozījums attiecībā uz nosaukumu maiņu septiņiem *Sveza* grupā ietilpstošiem ražotājiem eksportētājiem un ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās, bet netika iekļauts izlasē, pēc tam, kad 2021. gada 28. jūlijā Komisijai tika paziņots par nosaukuma maiņu, kas nekādā veidā neietekmēja šajā izmeklēšanā izdarītos konstatējumus. Pagaidu maksājumu iekasēšanu piemēros uzņēmumu nosaukumiem, kas grozīti ar šīs regulas 3. pantu.

(257) Komiteja, kas izveidota ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, atzinumu nesniedza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums tāda Krievijas izcelsmes saplākšņa importam, kas sastāv tikai no koksnes slāņiem, kam katras kārtas biezums nepārsniedz 6 mm, ārējās kārtas koksne iekļauta apakšpozīcijā 4412 33, vismaz viena ārējā kārta ir no bērza koksnes, ar pārklājumu vai bez tā, pašlaik klasificētam ar KN kodu ex 4412 33 00 (*TARIC* kods 4412 33 00 10).

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro tālāk uzskaitīto uzņēmumu ražotā 1. punktā aprakstītā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šāda.

Uzņēmums	Galīgais antidempinga maksājums	*TARIC* papildu kods
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Sveza grupa, kurā ietilpst septiņi ražotāji eksportētāji: sabiedrība ar ierobežotu atbildību "*SVEZA Tyumen*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Ust-Izhora*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Verhnaya Sinyachiha*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Kostroma*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Manturovo*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Novator*"; sabiedrība ar ierobežotu atbildību "*SVEZA Uralskiy*"	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Citi pielikumā uzskaitītie uzņēmumi, kas sadarbojās	14,85 %	
Visi pārējie uzņēmumi	15,80 %	C999

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins ar šādu apliecinājumu, kuru datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušā subjekta amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: *"Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka (apjoms) (attiecīgais ražojums), uz ko attiecas šis rēķins un ko pārdod eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražots uzņēmumā (uzņēmuma nosaukums un adrese) (TARIC papildu kods), kurš atrodas [attiecīgā valsts]. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza."* Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem piemērojamo maksājumu.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Īstenošanas regulai (ES) 2021/940. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz antidempinga maksājuma galīgās likmes, atmaksā.

3. pants

Šīs regulas 1. panta 2. punktu var grozīt, lai pievienotu jaunus ražotājus eksportētājus no Krievijas un tiem piemērotu atbilstošu vidējo svērto antidempinga maksājuma likmi izlasē neiekļautiem uzņēmumiem, kas sadarbojās. Jauns ražotājs eksportētājs sniedz pierādījumus, ka:

a) tas izmeklēšanas periodā (no 2019. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam) nav eksportējis 1. panta 1. punktā aprakstītās preces;

b) tas nav saistīts ar eksportētāju vai ražotāju, uz kuru attiecas ar šo regulu noteiktie pasākumi un

c) pēc izmeklēšanas perioda beigām tas ir vai nu faktiski eksportējis attiecīgo ražojumu, vai arī uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu tā daudzumu.

4. pants

1. Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2021/940 1. panta 2. punktu groza šādi:

tekstu "*Sveza* grupa, kurā ietilpst septiņi ražotāji eksportētāji: *JSC "SVEZA Manturovo"; JSC "SVEZA Novator"; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC "SVEZA Ust-Izhora"; JSC "SVEZA Uralskiy"; JSC "SVEZA Kostroma"; JSC "SVEZA Verhnaya Sinyachiha""*

aizstāj ar tekstu

"*Sveza* grupa, kurā ietilpst septiņi ražotāji eksportētāji: sabiedrība ar ierobežotu atbildību "*SVEZA Tyumen*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Ust-Izhora*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Verhnaya Sinyachiha*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Kostroma*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Manturovo*"; akciju sabiedrība "*SVEZA Novator*"; sabiedrība ar ierobežotu atbildību "*SVEZA Uralskiy*"".

2. Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2021/940 pielikumu groza šādi:

tekstu "*Murashi Plywood Factory*"

aizstāj ar tekstu

"*LLC Murashinskiy plywood plant*".

3. Šo pantu 2. panta nolūkos piemēro no 2021. gada 11. jūnija.

5. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 8. novembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

PIELIKUMS

Izlasē neiekļautie ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās

Nosaukums	*TARIC* papildu kods
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673